

[italiano]

PROGRAMACIÓ DIDÀCTICA
CURS 2024/25

ÍNDEX

A. ASPECTES ORGANITZATIUS	3
1. Composició del departament.	3
2. Oferta formativa del departament didàctic.	3
3. Calendari de reunions	4
4. Calendari de recollida de notes	4
5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic	5
6. Sessions d'estandardització departamental	5
6.1 responsables de les sessions	6
6.2 calendari de les sessions	6
7. Proves Unificades de Certificació (PUC).	6
7.1 Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals	6
7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part dels candidats i correcció dels tribunals	6
B. ASPECTES CURRICULARS	7
1. Introducció	7
a) Marc legislatiu	7
b) Justificació de la programació	7
c) Contextualització	8
2. Currículum dels diferents nivells	8
A. Nivell Bàsic A2	12
Continguts específics 1A2	33
Continguts específics 2A2	39
B. Nivell Intermedi B1	45
Continguts específics B1	61
C. Nivell Intermedi B2	68
Continguts específics 1B2	85
Continguts específics 2B2	90
D. Nivell Avançat C1	95
Continguts específics C1	109
3. Distribució temporal de les unitats didàctiques	121
4. Orientacions didàctiques	121
a) Metodologia general i específica de l'idioma	121
b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge	125
5. Avaluació	129
a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació	129
b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.	132
6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives especials	133
7. Foment de la lectura	135
8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació	138
9. Recursos didàctics.	142
10. Activitats culturals complementàries	143

A. ASPECTES ORGANITZATIUS

1. Composició del departament.

Durant el curs 2024/25, el departament d'italià està format per les següents professores:

- Giuliana Mitidieri, funcionària de carrera i catedràtica, que arriba a la direcció del centre després del procés de selecció celebrat a finals del curs 2023/24.
- Marián Blat Mir, funcionària de carrera, que es farà càrrec de la coordinació de formació del centre, PAF.
- Montserrat Bernàcer i Sanjuan, funcionària de carrera i cap del departament d'italià.

2. Oferta formativa del departament didàctic.

La distribució en nivells i grups per al present curs, així com el professorat assignat a cadascun d'ells, queda de la següent manera:

Grup	Horari	Dies
1A2A	18:45-20:45	dll-dc
1A2B	16:45-18:45	dt-dj
1A2C	9:00-11:00	dll-dc
2A2A	15:45-17:45	dt-dj
2A2B	12:00-14:00	dt-dj
1B1A	18:45-20:45	dt-dj
1B1B	11:00-13:00	dll-dc
1B2A	16:45-18:45	dt-dj
2B2A	18:45-20:45	dt-dj
1C1A	16:45-18:45	dll-dc
GF – Cultura e Civiltà	15:45-16:45	dt-dj

Durant el curs 2024/25, el departament d'italià ofereix un grup formatiu, d'una durada de 60 hores, destinat a l'alumnat dels nivells B2 i C1, amb el requisit de tindre, almenys, un B1 certificat. L'alumnat de B2 podrà ampliar el coneixement de la cultura italiana, així com del lèxic. L'objectiu general del curs és capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma amb soltesa i eficàcia en situacions habituals i més específiques que requerisquen comprendre, produir i tractar textos orals i escrits, conceptual i lingüísticament complexos, en una varietat de llengua estàndard, amb un repertori lèxic ampli encara que no gaire idiomàtic, i que versen sobre temes generals, actuals o propis del camp d'especialització del parlant.

Tota l'oferta formativa del departament és presencial i anual.

3. Calendari de reunions

Les integrants del departament participaran en el seguiment mensual de la present programació didàctica, tal i com s'esmena en l'Article 16 del Reglament de Règim Interior del centre, a través de reunions mensuals.

El calendari de reunions per al curs 24/25 és el següent:

2 de setembre
23 de setembre
18 d'octubre
15 de novembre
13 de desembre
17 de gener
21 de febrer
21 de març
25 d'abril
16 de maig
19 de juny

4. Calendari de recollida de notes

Al llarg del curs, per l'avaluació contínua, es recolliran dos notes per cada destresa (Comprensió Oral, Comprensió Escrita, Producció Oral, Producció Escrita i Mediació Lingüística), durant els mesos de febrer i maig. El departament sol·licita tindre accés a Itaca a partir del 29 de febrer i del 28 de maig de 2025 perquè el professorat pugui introduir les notes en el sistema.

Es farà una prova final per a l'alumnat que no haja pogut seguir l'avaluació contínua, entre el 21 i el 27 de maig de 2025.

Per als cursos que no tenen prova única de certificació, hi haurà una convocatòria extraordinària entre els dies 23 i 30 de juny, tal i com s'indica en la RESOLUCIÓ de 30 de juliol de 2024.

Totes les notes s'introduiran en el sistema abans del 4 de juliol.

5. Ús de plataformes i programari corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic

Comptem amb un correu corporatiu proporcionat per **Microsoft365**, autoritzat per comunicar amb la resta del claustre, el personal de l'escola, i l'alumnat. Aquest correu ofereix una bústia independent per a la direcció del departament.

A més, comptem amb ferramentes com, entre d'altres:

- Plataforma *Teams*, per a les reunions i classes online.
- *Onedrive*, per a l'emmagatzematge i compartició de materials.
- *Word*, per a la creació i tractament de textos, amb diferents possibilitat: adaptar les fonts a diverses necessitats específiques; transformar el text en àudio i viceversa; traduir el text, etc.
- *Excel*, per al tractament i compartició de dades.
- *Power Point*, per a la creació i difusió de presentacions.
- *OneNote*, per a fer anotacions.
- *Sharepoint*, per a compartir materials.
- *Forms*, per a la creació de qüestionaris i formularis.
- *Calendari*, amb possibilitat de compartir amb altres usuàries.
- *To do*, per al seguiment de tasques.

Per a la gestió de l'assistència de l'alumnat, de l'avaluació del curs, i de la comunicació amb l'alumnat, tenim la plataforma **Itaca**, sincronitzada amb les ferramentes de Microsoft365 i amb la plataforma Aules.

Aules ens permet compartir materials amb els grups i proposar activitats interactives, a més de permetre també la comunicació entre el professorat i l'alumnat.

6. Sessions d'estandardització departamental

Tal i com s'indica en l'article 18 de les *Instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana durant el curs 2024-2025*, s'organitzaran dues sessions "amb la finalitat de concretar els aspectes generals descrits en el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana i actualitzar els nivells i descriptors revisats, es realitzaran dos jornades d'estandardització departamentals anuals d'assistència obligatòria de tots els membres del departament".

6.1 Responsables de les sessions

La direcció del departament organitzarà aquesta sessió, i recollirà una acta amb les activitats realitzades, les persones assistents i els acords aconseguits o conclusions de la sessió. L'acta s'adjuntarà com a annex a l'acta de reunió de departament següent, i s'inclourà en el llibre d'actes.

6.2 Calendari de les sessions

La sessió d'estandardització departamental se celebrarà durant el mes d'abril. El departament també participarà activament en la sessió d'estandardització interdepartamental.

7. Proves Unificades de Certificació (PUC).

7.1 Administració de les proves escrites. Organització en la correcció d'expressió i interacció escrita i mediació escrita dels tribunals.

Les dates d'inscripció i realització de les proves úniques de certificació (escrites) s'especifiquen en una resolució que se sol publicar a principis del mes de febrer. La correcció la realitzen un mínim de dos professores de departament, amb la possibilitat d'una tercera correcció en els casos en què la puntuació assignada entre les dos professores siga molt dispar, o bé no hi haja un acord sobre l'avaluació. Per a la correcció se segueixen els criteris que s'especifiquen en la Guia del professorat i la de la Cap de departament, que es publiquen durant el curs, abans de les dates de les proves, adequant-se a les rúbriques d'avaluació.

7.2 Administració de les proves orals. Convocatòria, preparació de les proves per part de les persones candidates i correcció dels tribunals.

Una volta que l'alumnat, tant lliure com oficial, s'ha inscrit en les PUC (normalment a partir del mes de febrer) es pot saber el nombre total de persones candidates. Aleshores s'elaboren les llistes per a les proves orals, amb les dates i hores corresponents. Després d'un termini en què es poden presentar sol·licituds de canvi (segons els supòsits que apareixen en la Guia de la persona candidata), es fan els canvis necessaris, si s'escau, i es publiquen els llistats definitius. La lletra que marcarà l'inici en ordre alfabètic dependrà d'allò que es determine cada any.

El departament d'Italià compta, normalment, amb un sol tribunal, format per un mínim de dos professores. Les sessions se solen gravar, de manera que es poden escoltar totes les voltes necessàries per tal de garantir una avaluació fiable. A més, es pot recórrer a una tercera correcció, en cas que no hi haja acord sobre el resultat. Les persones candidates a les proves orals realitzen la preparació en una aula a banda, on no poden parlar entre elles ni utilitzar materials de consulta, ni en paper ni online. Els criteris per a l'avaluació són els mateixos que per a la part escrita, seguint els descriptors de les rúbriques d'avaluació, i tenint sempre com a referència els criteris indicats en les guies de cada any.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. Introducció

a) Marc legislatiu

La present programació pren com a referència:

- El capítol VII (Ensenyaments d'Idiomes) de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- La Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa.
- L'RD 1041/2017, de 22 de desembre pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial regulades per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació, i s'estableixen les equivalències entre els Ensenyaments d'idiomes de règim especial regulades en diversos plans d'estudis i les d'aquest reial decret.
- L'RD 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- El Decret 242/2019 de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum dels ensenyaments de règim especial de la Comunitat Valenciana.
- L'Ordre 34/2022, de 14 de juny, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.
- La Resolució de 5 d'agost de 2024, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2024-2025.

b) Justificació de la programació

La programació didàctica del Departament d'Italià per al curs 2024-2025 és el document base per a la planificació, desenvolupament i avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge. Servirà de guia tant per al professorat en la seua pràctica docent com per a l'alumnat. Detalla el currículum dels diferents nivells impartits, els models d'ensenyament, metodologia, recursos, etc., i assenta les bases per al treball docent i la labor lectiva del nostre centre.

Segons el MECR: aprenentatge, ensenyament i avaluació, l'ús de la llengua comprén les accions que fan les persones que, com a individus i agents socials, desenvolupen una sèrie

de competències generals, així com unes competències comunicatives lingüístiques en contextos i situacions diverses. Per tant aquesta programació especifica els objectius, continguts, metodologia i criteris d'avaluació que s'hauran de desenvolupar per a obtenir els diferents nivells.

c) Contextualització

L'Escola Oficial d'Idiomes de Sagunt consta d'una seu central en l'Av. Fausto Caruana, 31 de Sagunt, i dues extensions a Massamagrell, a la Sala Multiusos, en l'Avinguda Blasco Ibáñez, 6, i a l'IES Massamagrell, Avda/ Blasco Ibáñez, 8. En la seu central, que també utilitza algunes aules de l'IES Camp de Morvedre, s'imparteixen ensenyaments d'anglès i francès. En les seccions de Massamagrell hi ha grups d'alemany, anglès i francès.

L'EOI Sagunt es troba al Camp de Morvedre, comarca de tradició agrícola, però amb una important presència d'indústria, i un important sector de serveis i turístic, que fan que les condicions socioeconòmiques dels seus habitants siguin relativament bones, dins del clima de precarietat econòmica i laboral actual. La zona que envolta l'escola ha crescut molt en els últims quatre anys, amb l'obertura de dos grans centres comercials i un parc de mitjanes on cada vegada s'instal·len més empreses. Aquest parc està en constant creixement, per la qual cosa esperem que influisca en el nombre de persones matriculades.

No obstant això, en els últims anys hem pogut observar que gran part dels treballs remunerats són precaris o amb constants canvis d'horaris, la qual cosa es reflecteix en un alt nivell d'abandó dels cursos i una baixa taxa de matrícula, que, d'altra banda, és comuna a altres idiomes i a altres escoles del territori.

Sagunt és una ciutat multicultural, on l'arribada d'immigració, tant d'altres punts d'Espanya com de l'estranger, ha influït en una societat molt rica culturalment i molt activa en aquest sentit. L'alumnat procedeix de tots els grups d'edats i nivells culturals, per la qual cosa l'ensenyament ha de reflectir aquesta característica.

2. Currículum dels diferents nivells

El Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial regulades per la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, i la RESOLUCIÓ de 5 d'agost de 2024, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2024/2025, especifiquen les competències referents al currículum dels nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2 de les Escoles Oficials d'Idiomes.

A. Competències generals

En aquest apartat, els continguts es relacionen en seccions independents, encara que en situacions reals de comunicació totes les competències parcials s'activen simultàniament. Per això, en procés d'ensenyament i aprenentatge hauran d'integrar-se en un tot significatiu a partir dels objectius proposats per a cada destresa, de manera que l'alumnat adquireixi les competències necessàries a través de les activitats i tasques comunicatives que es proposen. A excepció de les competències gramatical, fonètic-fonològica i ortogràfica, emmarcades en la competència lingüística, les competències que a continuació es detallen es referiran a cada nivell en el seu conjunt.

Així mateix, aquestes competències s'entendran sempre referides a la producció, sense perjudici que pogueren aparèixer, en les tasques o textos proposats, continguts de nivells superiors al nivell que s'imparteix. Aquests serien acceptables apel·lant a la competència receptiva de l'alumnat i sempre que no impedisquen la comunicació efectiva ni es consideren objecte d'avaluació.

L'especificació dels continguts referits a aquestes competències per cursos ha de ser interpretada com un continu en el qual les habilitats comunicatives, la reflexió sobre la llengua i els aspectes socioculturals s'aniran construint progressiva i cíclicament, reciclant a cada moment els continguts previs, ja que la progressió en l'aprenentatge no es produeix de manera lineal sinó global.

A.1. Competència nocial

El següent llistat de competències nocials inclou els conceptes bàsics dels quals es desglossaran les subcategories corresponents amb els seus exponents lingüístics per al nivell.

a) Entitats:

- Expressió de les entitats
- Referència: dixi i co-referència

b) Propietats:

- Existència/ inexistència
- Qualitats físiques: forma, grandària, mesura, pes, temperatura, visibilitat / opacitat, perceptibilitat acústica, sabor, olor, color, edat, condicions físiques, material, dimensió, longitud, volum, neteja, accessibilitat).
- Qualitats psíquiques: processos cognitius, sentiments (afecte, preferències, amor, odi, felicitat, satisfacció, esperança, desil·lusió, por, excitació, enuig), voluntat (decisions, intencions), caràcter, personalitat, relació emocional; valoracions: valor/preu, qualitat, actitud,

acceptabilitat/inacceptabilitat, adequació/inadequació, correcció/incorrecció, facilitat/dificultat, importància/manca d'importància, normalitat/anormalitat.

• Quantitat: número, quantitat, grau, dimensió, mesures i porcions.

c) Relacions:

- Espai: ubicació absoluta en l'espai; ubicació relativa en l'espai, origen, adreça, destinació, distància, moviment.

- Temps: situació absoluta en el temps (duració, freqüència, ocurrència única, seqüència), situació relativa en el temps (seqüència, simultaneïtat, anterioritat, posterioritat)

- Estats, activitats, processos, realitzacions: temps; aspecte; modalitat (factualitat, necessitat, obligació, o absència d'aquestes, possibilitat, probabilitat, capacitat, permís, prohibició, intenció, volició, deducció, consell, suggeriment); participants i les seues relacions (agent, afectat, beneficiari, instrument, manera, propietari).

- Relacions lògiques (entre estats, activitats, etc.): addició; disjunció; oposició; limitació; condició; concessió; causa; finalitat; resultat; relacions temporals (anterioritat, posterioritat, simultaneïtat); relacions de semblança (identitat, comparació, correspondència, diferència)

A.2. Competència sociocultural

L'aprenentatge d'una llengua per part d'una persona ha d'integrar-se en el context d'ús de cadascuna de les activitats comunicatives, perquè es desenvolupen adequadament i adquireixen ple sentit. Llengua, societat i cultura són indissolubles, ja que la llengua, a més de transmetre la cultura dels països, serveix per a expressar totes les seues realitats i una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar o impedir la comunicació.

Les situacions, els temes, les tasques i els àmbits que es proposen en classe per a l'aprenentatge de la llengua han de respondre als interessos i necessitats de l'alumnat de cada grup, ja que la motivació que genera una tasca d'interés és un dels millors incentius en l'aprenentatge. Per tant, l'alumnat ha d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura de les comunitats en les quals es parla l'idioma objecte d'estudi.

La competència sociocultural no serà objecte d'avaluació, ni el seu coneixement incidirà directament en el possible resultat de les proves que es dissenyen per a la consecució del certificat. No vaig agafar la competència sociolingüística que, per la seua pròpia naturalesa, està íntimament relacionada amb la competència funcional i és per això avaluable.

El lèxic i les estructures utilitzats per a desenvolupar aquests aspectes s'adequaran als objectius que marca cada nivell. Es tindran en compte les àrees següents:

a) Vida quotidiana: Horaris i hàbits de menjar; gastronomia, plats típics; horaris i costums relacionats amb el treball; activitats d'oci; hàbits de consum; moda.

- b) Condicions de vida i treball: Nivells de vida; habitatge; treball; educació; sanitat; hàbits de salut i higiene; assistència social.
- c) Relacions humanes i socials: Estructura social i relacions entre els seus membres (entre sexes; familiars; generacions; en situacions de treball; amb l'autoritat i l'Administració; de comunitat; relacions veïnals; entre grups polítics i religiosos)
- d) Valors, creences i actituds: Classes socials; grups professionals; cultures regionals; institucions; història i tradicions; política; arts; religió; humor.
- e) Llenguatge corporal: Gestos i postures; proximitat, contacte corporal i contacte visual; signes d'afecte; sons extralingüístics i qualitats prosòdiques (qualitat de veu, to, accentuació i volum).
- f) Convencions socials: Modals i tabús relatius al comportament; normes de cortesia; puntualitat.
- g) Geografia bàsica: Aspectes geogràfics bàsics dels països de l'idioma objecte d'estudi; clima, condicions atmosfèriques i medi ambient: el temps com a tema de conversa; països més importants en els quals es parla la llengua i ciutats significatives. Incidències geogràfiques en la llengua: introducció bàsica a les varietats de la llengua.

INTERCULTURALITAT

- Presència de l'idioma objecte d'estudi a la Comunitat Valenciana: vida social, comercial, etc.
- Relacions de la Comunitat Valenciana amb països de l'idioma objecte d'estudi.
- Costums i tradicions de països de l'idioma objecte d'estudi i la seua influència en la societat valenciana.
- Paraules de l'idioma objecte d'estudi més conegudes i usades en les llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.
- Relació entre l'idioma objecte d'estudi i les llengües cooficials de la Comunitat Valenciana.

A. Nivell Bàsic A2

Els ensenyaments de Nivell Bàsic A2 tenen per objecte capacitar a l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprèn com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant en classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

A aquest efecte, l'alumnat haurà d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptiva i productivament, tant de forma parlada com escrita. A més, l'alumnat haurà de poder intervindre entre parlants de diferents llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requereixi comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguin expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al Nivell Bàsic A2, l'alumnat serà capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar el significat. La llengua serà estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques hauran de ser òptimes i la comunicació, directa. Els textos versaran principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat i podran ser transmesos cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.).
- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tractaran sobre aspectes personals i quotidians.
- Comunicar-se de manera bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es pugui rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica, de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari haurà de ser d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos aniran preferiblement acompanyats d'imatges o il·lustracions i es referiran a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es referiran principalment a temes quotidians o d'immediata rellevància per a l'alumnat.
- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de manera clara i lenta.

- Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill.
- Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i que l'alumnat reba ajuda per a participar i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o de necessitat.
- Transmetre dades rellevants continguts en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els temes siguin familiars i els textos siguin concrets i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

- Identificar de manera general el tema d'una conversa del seu entorn que es realitzi lentament i amb claredat.
- Reconèixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.
- Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es realitzi de manera lenta i clara amb repeticions i el tema siga conegut.
- Comprendre informació simple esquematitzada que es dóna en una situació previsible, com, per exemple, una visita guiada.
- Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com, per exemple, esports, cuina, etc., sempre que es donen de manera lenta i clara.
- Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.
- Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar de X a I, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., i tasques quotidianes i peticions que s'hagen de dur a terme.
- Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com, per exemple, les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.
- Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

1.2. Competències i continguts

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

b) Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

- compressió d'esquemes i informació prèvia sobre la mena de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant la comprensió;
- distinció de la mena de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesi sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts, que tracten temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- comprovació d'hipòtesi: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió de nous elements.

c) Competència i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;

- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

d) Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics;
- organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

e) Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

f) Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Competència i continguts fonètic-fonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i intencions comunicatives generals que estan associats.

1.3. Criteris d'avaluació

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesi de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que pugui tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians, de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, a vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'associen.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1. Objectius

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com, per exemple, persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. ex., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).
- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oïdors col·laboren.
- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oïdors estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de manera breu d'opinions, plans i accions.
- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, donar disculpes i respondre.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre.
- Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de caire no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemp, activitats realitzades en el passat, plans i intencions i respondre.
- Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com, per exemple, explicar com arribar a algun lloc.
- Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre, p. ex., preguntar on i quan va tindre lloc, qui estava i com va ser.
- Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.

- Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar citacions.
- Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. ex., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

2.2 Competències i continguts

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

b) Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. ex., presentació, transacció...);
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre's;
- concebre el missatge amb una certa claredat i distingir sovint la idea o idees principals i la seua estructura bàsica;
- adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar llenguatge estereotipat, etc.);
- localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).
- expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i fórmules de cada tipus de text;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles;
- compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. ex., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme

accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals;

- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

c) Competència i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

d) Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps);
- selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i fonètic-fonològics;
- organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

e) Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

f) Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Competència i continguts fonètic-fonològics

Coneixement, selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que resulte evident l'accent estranger i que a vegades siga difícil la seua comprensió.

2.3. Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com a dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Duu a terme les funcions principals demandades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.

- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que a vegades botiga a concentrar-se en la pròpia producció dificultant la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapare la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i emprà els recursos de cohesió textual més comunes (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualidad, o relacionats amb els propis interessos en situacions habituals i quotidianes, a pesar que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació resulten molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i respon.
- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre bastant per a mantindre-la sense la col·laboració del seu interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma prou clara per a ser entés, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprén textos breus i senzills, com, per exemple, cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb alta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.

- Comprén tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.
- Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. ex., guies de viatge, receptes).
- Comprén la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. ex., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com, per exemple, anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris i aïlla la informació requerida (p. ex., utilitzar un navegador per a trobar un servei o comerç).
- Comprén senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics, (com, per exemple, carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball) com a adreces, instruccions i advertiments de risc.
- Comprén informació específica en textos escrits simples, com, per exemple, cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.
- Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguin familiars i previsibles.
- Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i facen costat al significat del text.
- Comprén textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.
- Comprén la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p. ex., els principals atractius d'una ciutat o zona.
- Comprén els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interés personal (per exemple, esport i personatges famosos).
- Comprén una descripció breu o informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continga detalls impredecibles.
- Comprén la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o publicació personal i el que narren sobre altres persones.
- Comprén normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.
- Comprén instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.
- Comprén instruccions sobre medicaments expressades com a ordres simples, p. ex., Prenga-ho abans dels menjars o No ho prenga abans de conduir.
- Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.
- Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.

- Comprén els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten temes concrets quotidians (p. ex., aficions, esports, activitats d'oci o animals).
- Comprén narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.
- Comprén el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predictable (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

3.2 Competències i continguts

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

b) Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- activació d'esquemes i informació prèvia sobre la mena de tasca i el tema;
- identificació del tipus textual, adaptant la comprensió;
- distinció de la mena de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants);
- formulació d'hipòtesi sobre contingut i context;
- inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts, que tracten temes quotidians concrets;
- comprensió del significat de paraules a partir del sentit general;
- comprovació d'hipòtesi: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida;
- reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements;
- reinterpretació del text a partir de la comprensió de nous elements.

c) Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar a algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

d) Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuais i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps);
- expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

e) Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau);

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

f) Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics i convencions ortogràfiques d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

3.3. Criteris d'avaluació

- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de manera bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant la modalitat i velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics freqüents, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).

- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1. Objectius

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. ex., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.
- Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.
- Escriure entrades d'un diari personal que descriuen activitats (p. ex., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.
- Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que pugua consultar-se un diccionari i el manual de classe (p. ex., taules de temps verbals del llibre de text).
- Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interés personal (p. ex., estils de vida, cultura, relats), utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.
- Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responnent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).
- Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per l'aniversari d'una persona o per a desitjar bon Nadal).
- Emplenar dades personals i d'un altre tipus en la majoria de formularis quotidians, p. ex., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responnent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres

persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interès i indiferència d'una manera simple.

- Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. ex., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).
- Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com, per exemple, imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- Fer transaccions senzilles en línia (com, per exemple, demanar productes o inscriure's en un curs), emplenant un formulari o imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.
- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la seua funció.

4.2. Competències i continguts

a) Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- *cinésica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

b) Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció textos escrits:

- activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. ex., escriure una nota, un correu electrònic...).
- identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre's;
- concebre el missatge amb una certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica;
- identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas;
- reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles;
- controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

c) Competència i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se, presentar algú, saludar, donar la benvinguda, acomiadar, convidar, acceptar i rebutjar una invitació, agrair, felicitar, interessar-se per algú o alguna cosa, assentir i negar, recordar una cosa a algú, demanar disculpes;
- descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats;
- ús de números, quantitats, preus, horaris i hores;
- intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, correu electrònic, lloc i data de naixement);
- narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs;
- petició i oferta d'informació, indicacions, advertiments i avisos;
- formulació de consells, suggeriments i oferiments;
- expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi;
- expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició;
- expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

d) Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps);
- selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics;
- organització i estructuració del text segons (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuals i per referència al context).

e) Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

f) Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

g) Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

4.3. Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. ex., copiant models segons el gènere i tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Duu a terme les funcions principals bàsiques demandades pel propòsit comunicatiu.

- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i emprà mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. ex., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. ex., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmet de manera oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com, per exemple, etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.
- Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguen aparèixer pauses, començaments erronis i reformulacions del discurs.
- Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguen coneguts i el missatge siga lent i clar.
- Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. ex., gestos, dibuixos, paraules altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. ex., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.
- Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. ex., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell A2:

- Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diferents rituals de salutació).
- Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.
- Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.
- Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.
- Comprén missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant allò que entén de les versions disponibles en diferents idiomes.
- Empra advertiments simples, instruccions i informació del producte proporcionades en paral·lel en diferents idiomes per a trobar informació rellevant.
- Activa el seu repertori limitat en diferents idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.
- Utilitza paraules i frases de diferents idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.
- Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana, quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen i és, en general, capaç d'actuar en conseqüència, encara que a vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica a vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, a vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.

- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que puga demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén o quan està d'acord. Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.
- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

Continguts específics del nivell 1A2

Els continguts corresponen a les competències parcials de diversos tipus que l'alumnat haurà de desenvolupar per a aconseguir els objectius exposats en els apartats anteriors. Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, a l'efecte del seu ensenyament s'integraran en la realització d'activitats lingüístiques contextualitzades, de manera que l'alumnat els adquireixca a través de les activitats, textos i tasques que es proposen.

1. Competències comunicatives: lingüística, sociolingüística i pragmàtica

1.1. Continguts nociònals-funcionals

- Saludar i respondre a la salutació. Acomiadar-se.
- Presentar-se i presentar a una altra persona.
- Preguntar per alguna cosa o algú.
- Confirmar o negar alguna cosa.
- Demanar i donar informació sobre alguna cosa o algú.
- Demanar alguna cosa a algú.
- Preguntar i donar l'opinió sobre alguna cosa.
- Expressar agraïment.
- Mostrar la intenció o desig de realitzar una acció, així com la renúncia a dur-la a terme.
- Expressar sorpresa i dubte.
- Expressar acord o desacord respecte a una proposta.
- Formular una proposta.
- Proporcionar i sol·licitar dades com ara professió, aficions, estudis i estructura familiar.
- Descriure objectes/ambientes: característiques, localització espacial, quantitats, mesures, preus.
- Narrar experiències, anècdotes, hàbits del present i del passat.
- Formular/rebutjar una invitació de manera cortesa i d'acord amb el grau de formalitat de la situació.
- Demanar excuses i respondre a elles.
- Demanar un favor i respondre a la petició expressant la viabilitat o inviabilitat.
- Demanar i concedir permís.
- Interrompre la conversa temporalment.
- Demanar i donar confirmació.

1.2. Continguts lèxic-semàntics

- Identificació personal: noms, cognoms, edat, sexe, estat civil, estudis.
- Relacions personals: salutacions, fórmules de cortesia.
- Estructura familiar i social: noms i adjectius de nacionalitat, graus de parentiu.
- Vida quotidiana: horaris de comerços, de menjars, tipus de menjars, dies de la setmana, calendari i dates assenyalades.
 - Geografia: les regions i principals ciutats italianes. El clima: les estacions, els mesos de l'any, temperatures, condicions ambientals.
 - Viatges: reserva i compra de bitllets de mitjans de transport, reserva i confirmació d'allotjament.
 - Compres i activitats comercials: números o preus, mesures, quantitats, models, etc.
 - El món del treball: professions i ocupacions, horaris, salaris, condicions de treball, cerca d'ocupació.
 - Temps lliure i oci: activitats de cap de setmana, en vacances.

1.3. Continguts ortogràfics

- Sistema d'escriptura: alfabet.
- Representació gràfica de fonemes i sons.
- Correspondències unívokes. Dígrafs i trígrafs.
- Ortografia de les paraules estrangeres.
- Ús de les majúscules a l'inici d'oració i en noms propis.
- Signes ortogràfics.
- Accent (greu i agut) i apòstrof.
- Divisió de paraules a final de línia. Estructura sil·làbica.

1.4. Continguts fonètics

- Sons i fonemes vocàlics.
Monoptongs anteriors, centrals i posteriors. Semivocals anteriors i posteriors. Diftongs, triftongs i hiats.
- Sons i fonemes consonàntics. Sistema consonàntic. Seqüències de dues i tres consonants. Intenses o geminades.
- Processos fonològics. Elisió. Apòcope vocàlica i consonàntica. Intensificació consonàntica.
- Accent dels elements lèxics aïllats. Tònica en última posició en el sintagma.

1.5. Continguts gramaticals

L'oració simple

- Oració declarativa, interrogativa i exclamativa.
- Elements constituents de l'oració i la seua posició.
- La negació.
- Fenòmens de concordança: Subj.+V.; Subj+Atrb.

L'oració composta

- Expressió de relacions lògiques:

Conjunció: *e*.

Disjunció: *o*.

Oposició: *ma*.

Comparació: *come*.

Condicció: *se*.

Causa: *perché*.

Finalitat: *per*.

Relacions temporals:

- Simultaneïtat: *quando, mentre*.
- Anterioritat: *prima*.
- Posterioritat: *dopo*.
- Oració composta subordinada amb verbs d'opinió.

El sintagma nominal

Nucli del sintagma.

- Substantiu:
- Classes: comuns i propis.
- Gènere: masculí i femení, amb oposició i sense oposició.
- Número: alguns plurals irregulars (ex. *uova).
- Grau: positiu.
- Pronoms:
- Personals: tòncics i àtons (Subj. OD, OI).
- Possessius: formes per a un i diversos posseïdors.
- Reflexius àtons.
- Demonstratius: *questo/quello*.
- Indefinits: *qualcosa, alcuni/e, molto, tant, poc, troppo*.
- Interrogatius/exclamatius: *che, chi, quanto, quale*.

Modificació del nucli.

- Determinants:
- Articles: determinats i indeterminats.
- Demonstratius: *questo*.
- Possessius: formes per a un i diversos posseïdors.

- Quantificadors: numerals, indefinits (*qualche, ogni, alcuni/e, molto/a/i/e, tant/a/i/e, poco/a/i/e, troppo/a/i/e*) i interrogatius / exclamatius (*quanto/a/i/e; quale/i*).
- Partitiu: formes i usos.
- Aposició.
- Posició dels elements: (Det.+)N(+S.Adj.)(+S.Pre.)
- Fenòmens de concordança.
- Funcions sintàctiques del sintagma: Subj., Atrib., OD, OI i CC.

El sintagma adjectival

- Nucli: adjectiu.
- Gènere: amb oposició i sense oposició.
- Número: amb oposició i sense oposició.
- Grau: positiu
- Modificació del nucli mitjançant S.Adv., i S.Pre.
- Posició dels elements: (S.Adv.+)N+(S.Pre.).
- Funcions sintàctiques del sintagma: Atrib. i Subj.

El sintagma verbal

- Nucli: verb.
- Temps:

Expressió del present: present d'indicatiu; condicional simple de cortesia (*vorrei).

Expressió del passat: pretèrit perfecte compost i imperfecte d'indicatiu.

- Aspecte:

Contrast duratiu/habitual: *stare*+Gerundi, *continuare a*+Infinitiu.

Contrast incoatiu/terminatiu: *cominciare a/finire di*+Infinitiu.

- Modalitat:

*Factualidad: pres. i pret. perf. compost d'ind., V. Factitiu (*sapere*+Inf.).

Necessitat: *avere bisogno di*+Nom./Infinitiu., *dovere*+Infinitiu.

Obligació: *dovere*+Infinitiu.

Capacitat: *potere, essere capace di, sapere*+Infinitiu.

Permís: *potere* + Infinitiu.

Possibilitat: *potere, dovere*+Infinitiu.

Prohibició: negació de formules de permís.

- Veu activa
- Modificació del nucli mitjançant negació.
- Posició dels elements: (Neg.+)N(+Neg.).
- Funcions sintàctiques del sintagma: V, Subj. OD i CC.

El sintagma adverbial

- Nucli.
- Adverbi de quantitat, temps, lloc, manera, interrogatiu.
- Locucions adverbials de lloc, manera,
- Grau: positiu.
- Modificació del nucli mitjançant S.Adv.
- Posició dels elements: (S.Adv.+)N.
- Funcions sintàctiques del sintagma: CC i Atrib.

El sintagma preposicional

- Nucli.
- Preposicions: simples, articulades.
- Locucions preposicionals.
- Modificació del sintagma mitjançant S.Adv.
- Posició dels elements: (S.Adv. +) Prep.
- Funcions sintàctiques del S.Prep.: CC, OI.

1.6. Continguts sociolingüístics

- Marcadors lingüístics de relacions socials.
- Normes de cortesia.
- Estereotips i modismes populars.

1.7. Continguts discursius

- Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.
- Tipus i format de text.
- Varietat de llengua.
- Registre.
- Tema: enfocament i contingut: Selecció lèxica. Selecció d'estructures sintàctiques. Selecció de contingut rellevant.
- Context espai-temporal:
Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.
Referència temporal: ús dels temps verbals, usos d'adverbis i expressions temporals.
- Cohesió textual: organització interna del text (inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual)
- Inici del discurs:
Iniciadors. Introducció del tema: tematització/focalització, ordre de paraules, ús de partícules, etc. Enumeració.
- Desenvolupament del discurs:
Desenvolupament temàtic:

- Manteniment del tema:

Correferència: ús de l'article, ús de pronoms, ús de demostratius, concordança de temps verbals.

El·lipsi. Repetició: ressò lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics.

Reformulació. Èmfasi.

- Expansió temàtica:

Exemplificació. Reforç. Contrast. Introducció de subtemes

- Canvi temàtic:

Digressió. Recuperació de tema.

- Manteniment i seguiment del discurs oral:

Presa, manteniment i cessió del torn de paraula. Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.

- Conclusió del discurs:

Resumeixen/recapitulació.

Indicació de tancament textual.

Tancament textual.

- L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.
- La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1.8. Competència sociocultural

1.8.1. Continguts socioculturals

Els alumnes hauran d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura italiana ja que una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. Per a això, en aquest curs, es tindran en compte les àrees següents:

- Relacions personals. Estructura familiar i social.
- Vida quotidiana. Horaris de menjars, alguns plats típics, festivitats.
- Geografia i viatges.
- Activitats comercials: tipus de comerços, horaris.
- Condicions laborals.
- Temps lliure i oci.

Continguts específics del nivell 2A2

En aquest curs es consolidaran els continguts vistos en el primer curs, afegint-se els que figuren a continuació. Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, a l'efecte del seu ensenyament s'integraran en la realització d'activitats lingüístiques contextualitzades, de manera que l'alumnat els adquireisca a través de les activitats, textos i tasques que es proposen.

1. Competències comunicatives: lingüística, sociolingüística i pragmàtica

1.1. Continguts nociònals-funcionals

- Descriure una persona: aspecte físic, caràcter, interessos.
- Descriure objectes: aspecte, grandària, ús, opinió personal.
- Parlar de gustos i preferències personals.
- Establir comparacions.
- Parlar del passat; descriure situacions viscudes, canvis patits i experiències personals, emetre opinions sobre la base d'aquestes experiències.
- Comptar fets, situacions ocorreguts en el passat.
- Contar l'argument d'una pel·lícula, d'una novel·la, etc. i donar l'opinió sobre ella.
- Expressar sentiments, desitjos, gustos i opinions i preguntar per ells als altres.
- Expressar sensacions, estats d'ànim, sorpresa i incredulitat, malestar, inseguretat, por.
- Fer propostes; acceptar o rebutjar alguna cosa donant explicacions.
- Concertar una cita.
- Donar instruccions i indicacions.
- Demanar alguna cosa formalment.
- Demanar i concedir permís.
- Donar consells, ordres i advertiments.
- Animar a algú a fer alguna cosa.
- Introduir una novetat o una notícia.
- Parlar de projectes, desitjos, somnis, hipòtesis.

1.2. Continguts lèxic-semàntics

- Identificació personal: aspecte físic, caràcter, aficions, gustos, etc.
- Relacions personals: família, amistats, interacció social.

- Condicions de vida: habitatge, estudis, treball, etc.
- Alimentació: receptes, tipus de cuina, hàbits alimentosos.
- Compres i activitats comercials.
- L'esport: salut i cures físiques.
- Temps lliure i oci: activitats culturals, esportives i lúdiques.
- Viatges: mitjans de transport, allotjament, experiències.
- Geografia, regions i ciutats.
- Clima, condicions atmosfèriques i medi ambient.
- Tradicions i costums.
- Temes d'actualitat.

1.3. Continguts ortogràfics

- Divisió de paraules a final de línia. Estructura sil·làbica.
- Síl·labes obertes i tancades, simples i compostes.
- Divisió de vocals i consonants individuals i de les seues combinacions.

1.4 Continguts fonètics

- Sons i fonemes vocàlics. Monoïtongs anteriors, centrals i posteriors. semivocals anteriors i posteriors. Diftongs, triftongs i hiats.
- Sons i fonemes consonàntics. Sistema consonàntic. Seqüències de dues i tres consonants. Intenses o geminades.
- Processos fonològics. Elisió. Apòcope vocàlica i consonàntica. Intensificació consonàntica.
- Accent dels elements lèxics aïllats.
- Accent i atonicitat: patrons tonals en el sintagma. Tònica en última posició en el sintagma.

1.5. Continguts gramaticals

L'oració simple

- Tipus d'oració.
- Oració imperativa.
- Elements constituents de l'oració i la seua posició.
- V. Posició de Subj., OD, OI, CR, Atr. i CC. respecte de V.
- La negació.
- Fenòmens de concordança: Subj/OD (clítics 3aP.) ↔ V.

L'oració composta

- Expressió de relacions lògiques.
- Oposició: *però*.

- Concessió: *anche es*.
- Oració composta subordinada amb verbs d'opinió + *che* + Subjuntiu.

El sintagma nominal

Nucli del sintagma.

- Substantiu.
- Classes: comuns (comptables i no comptables) i propis.
- Gènere: amb oposició i sense oposició.
- Número: amb oposició i sense oposició.
- Pronoms.
- Personals: tòpics (Subj. OD, OI) i àtons (Subj. OD, OI, CI loc.)
- Demostratius: gènere i número; proximitat i llunyania.
- Indefinits: variables en gènere o número e invariables.
- Interrogatius/exclamatius: variables en gènere o número e invariables.

Modificació del nucli.

- Determinants:
- Demostratius: formes de proximitat i llunyania.
- Quantificadors: numerals, indefinits i interrogatius / exclamatius.
- Modificació mitjançant S.Adj., S.Prep. i frase de relatiu.
- Posició dels elements: (Det.+N)(+S.Adj.)(+S.Prep.)(+frase de relatiu).
- Fenòmens de concordança.

El sintagma adjectival

- Nucli: adjectiu.
- Gènere i número.
- Grau: comparatiu i superlatiu.

El sintagma verbal

- Nucli: verb.
- Temps:

Expressió del passat: Inf. compost.

Expressió del futur: pres., futur simple d'Ind. i futur compost.

- Aspecte:

Contrast duratiu/habitual: continuare a+Inf./avere l'abitudine di +Inf., (tots dos) pres. i imperf. d'Ind.

Contrast incoatiu/terminatiu: pret. perf. compost i futur simple d'Ind.

- Modalitat:

Necessitat: bisognare, essere necessario/important+Inf./pres. de subj.

Permís: è permesso, è vietato+Inf.; imperatiu.

Possibilitat: essere sicuro+ind., V. copulatiu (sembrare, parere) + Adj., V. D'opinió, dubte, creença + pres. subj.

Intenció: V. Volitius+N./pres. subj., imperatiu, condicional simple, imperf. i fut. simple d'Ind., avere intenzione, avere voglia, pensare, andare+di+Inf.

- Veu passiva.

El sintagma adverbial

- Nucli.
- Adverbi: restrictiu, d'opinió, delimitació de validesa.
- Locucions adverbials: delimitació de validesa.
- Grau: comparatiu i superlatiu.

El sintagma preposicional

- Modificació del sintagma mitjançant S.Adv.
- Posició dels elements: (S.Adv. +) Prep. + Terme.
- Funcions sintàctiques del S.Prep.: CC, OI, CR, OD, Subj., Atrib. i C.ag.

1.6. Continguts sociolingüístics

- Marcadors lingüístics de relacions socials.
- Normes de cortesia.
- Estereotips i modismes populars.
- Registres, dialectes i accents regionals.

1.7. Continguts discursius

- Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.
- Tipus i format de text.
- Varietat de llengua.
- Registre.

- Tema: enfocament i contingut:

Selecció lèxica.

Selecció d'estructures sintàctiques.

Selecció de contingut rellevant.

- Context espai-temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, usos d'adverbis i expressions temporals.

• Cohesió textual: organització interna del text (inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual)

- Inici del discurs:

Iniciadors.

Introducció del tema: tematització/focalització, ordre de paraules, ús de partícules, etc.

Enumeració.

- Desenvolupament del discurs:

Desenvolupament temàtic:

- Manteniment del tema:

Correferència: ús de l'article, ús de pronoms, ús de demostratius, concordança de temps verbals.

El·lipsi.

Repetició: ressò lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics.

Reformulació.

Èmfasi.

- Expansió temàtica:

Exemplificació.

Reforç.

Contrast.

Introducció de subtemes

- Canvi temàtic:

Digressió.

Recuperació de tema.

Manteniment i seguiment del discurs oral:

Presa, manteniment i cessió del torn de paraula.

Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.

- Conclusió del discurs:

Resumeixen/recapitulació.

Indicació de tancament textual.

Tancament textual.

- L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.
- La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1.8. Continguts socioculturals

L'alumnat haurà d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura italianes ja que una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. En aquest curs es tindran en compte les àrees següents:

- Vida quotidiana (festivitats, horaris de menjars, temps lliure).
- Condicions de vida (condicions de l'habitatge, treball i condicions laborals)
- Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres).
- Valors, creences i actituds (institucions, humor, art).

- Llenguatge corporal (gestos, contacte visual).
- Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).
- Comportament ritual (festes, celebracions, cerimònies).
- Ciència i Tecnologia.
- El clima: condicions atmosfèriques i medi ambient.
- Llengua i comunicació (ràdio, premsa, televisió, internet).
- L'alimentació.
- Compres i activitats comercials (horaris, tipus d'establiments).
- Salut i cures físiques.
- Viatges.
- Personatges i monuments famosos.
- Contextualització geogràfica

B. Nivell INTERMEDI B1

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre amb suficient detall anuncis i missatges que continguin instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llenguatge estàndard i a velocitat normal (p. e. durant una celebració privada, o una cerimònia pública).
- Comprendre les idees principals i detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interés personal o de la pròpia especialitat, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua.
- Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte de la mateixa (p. e. en el cas d'una reclamació), sempre que es pugui demanar confirmació sobre alguns detalls.
- Comprendre el sentit general, les idees principals i detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema resulte conegut, i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat, o d'interés personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i directament, eviten un ús molt idiomàtic de la llengua, i estiguen disposats a repetir o reformular el que s'ha dit.
- Identificar els punts principals i detalls rellevants d'una conversa formal o debat que es presència, breu o de duració mitjana, i entre dues o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat, o del propi interès, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard, i que no es faça un ús molt idiomàtic o especialitzat de la llengua.
- Comprendre, en una conversa formal en la qual es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el propi camp

d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per a comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.

- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges, o documentals, que tracten temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interés personal o de la pròpia especialitat, quan s'articulen de forma relativament lenta i clara.

- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en els quals els elements visuals i l'acció condueixen gran part de l'argument.

1.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); kinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

1.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesi: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

1.4 Competències i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatius, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

1.5 Competències i continguts discursius

- Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:
 - Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
 - Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.
 - Organització i estructuració del text segons (macro) gènere (p. e. conversa > conversa formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

1.6 Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

1.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i intencions comunicatives generals associats a aquests.

2 Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del propi camp o d'interés personal, que són clarament intel·ligibles malgrat anar acompanyades d'un accent i entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades, i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències, o diapositives), sobre un tema general, o del propi interès o especialitat, amb la suficient claredat com perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una raonable precisió, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oïdors sobre

el contingut del presentat, encara que pot ser que haja de demanar que li les repetisquen si es parla amb rapidesa.

- Desembolicar-se en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els menjars i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e. per a fer una reclamació, o realitzar una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el degut detall, plantejant els propis raonaments i punts de vista amb claredat, i seguint les convencions socioculturals que demanda el context específic.

- Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interés personal o pertinents per a la vida diària (p. e. família, aficions, treball, viatges, o fets d'actualitat), en les quals es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència; es contenen històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant les pròpies reaccions; s'ofereixen i demanen opinions personals; es fan comprensibles les pròpies opinions o reaccions respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i es conviden a uns altres a expressar els seus punts de vista sobre la forma de conducta; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i justifiquen de manera senzilla opinions i plans.

- Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a plantejar un nou tema), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a realitzar una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.

- Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar en elles un punt de vista amb claredat, oferint breus raonaments i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionat de manera senzilla davant els comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que es repetisquen, aclarisquen o elaboren els punts clau si és necessari.

2.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); *kinésica i *proxémica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació, o transacció).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules de significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics o realitzar accions que aclareixen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).

- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.

- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

2.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demandades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.
- Organització i estructuració del text segons (macro) gènere (p. e. conversa > conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

2.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [*in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
 - l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
 - el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectivo/imperfectivo, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
 - la manera;

- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

2.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

3 Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre amb suficient detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interés personal, educatiu o ocupacional, p. e. en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes, o documents oficials breus.
- Entendre informació específica essencial en pàgines Web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interés personal, acadèmic o ocupacional, sempre que es puguin rellegir les seccions difícils.
- Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es

narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interés personal.

- Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com a centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en la qual s'informa d'assumptes del propi interès (p. e. en relació amb una oferta de treball, o una compra per Internet).

- Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o del propi interès, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat.

- Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes clarament estructurats, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seues relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

3.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

3.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.

- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.

- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals).

- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.

- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges,...).

Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

3.4 Competències i continguts funcionals

Reconeixement de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

3.5 Competències i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (p. e. correspondència > carta comercial); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.6 Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i context comunicatiu per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau));
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

3.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.
- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un curriculum vitae breu, senzill i ben estructurat, en el qual s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en

el qual s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.

- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis, i missatges en els quals es transmet o sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en els quals es ressalten els aspectes que resulten importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos, i les normes de cortesia i, en el seu cas, de la netiqueta.

- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.

- Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat, o del propi interès, i en els quals es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es creen importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb raonable precisió.

- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i sol·licita informació bàsica, o es realitza una gestió senzilla (p. e. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, en el seu cas, de la *netiqueta.

- Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius d'unes certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els principals esdeveniments de manera esquemàtica.

4.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

4.3 Competències i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una nota, un correu electrònic,...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar a algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condolença; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor, i la tristesa.

4.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demandades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (p. e. correspondència > carta personal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats (in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau));
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

4.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals.

5 Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals, i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e. mentre es viatja, en hotels o restaurants, o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i puga demanar confirmació.
- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite, i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.
- Mediar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e. visita mèdica, gestions administratives senzilles, o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial, i donant i demanant opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint, amb la deguda precisió, informació específica i rellevant de missatges (p. e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.

- Prendre notes breus per a tercers, recollint instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.
- Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com realitzar paràfrasis senzilles de breus passatges escrits utilitzant les paraules i l'ordenació del text original.
- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals, i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta; posada en relació; respecte.

Continguts específics del nivell intermedi B1

GRAMÀTICA

Oració

- Modalitats d'oració. Oracions enunciatives afirmatives i negatives. Doble negació amb *niente, nessuno* i la seua col·locació en la frase. Oracions volitives: imperatives, desideratives, exhortatives. Oracions interrogatives directes i indirectes: parcials, totals, disjuntives.
- Oracions exclamatives verbals i nominals.
- Concordança subjecte + verb + atribut/complement predicatiu. Ordre dels elements en cada tipus d'oració.
- Oracions impersonals amb *si, bisogna* + infinitiu, *un* + temps simples. Tercera persona plural amb valor impersonal.
- Interjeccions usuals pròpies i impròpies: *Bah!, Oh!; Forza!, Basta!*
- Repàs i aprofundiment de la coordinació (copulativa, adversativa, disjuntiva, conclusiva, declarativa, distributiva) amb les conjuncions més freqüents.
- Repàs i aprofundiment de l'oració condicional del primer tipus.
- Subordinació amb subjuntiu: verbs que expressen gust i dubte.
- Subordinació substantiva (objectives, subjectives, declaratives, interrogatives indirectes) per a les funcions pròpies del nivell amb: verb + infinitiu, verb + *che* + indicatiu/subjuntiu, *vaig donar* + infinitiu.
- Subordinació adjectiva amb *che* + indicatiu. Primera aproximació a oracions relatives amb preposició + *cui* + indicatiu.
- Repàs i aprofundiment de la subordinació circumstancial amb el verb en indicatiu: causal, consecutiva, temporal, concessiva (*anche se*). Subordinació circumstancial amb el verb en condicional. Introducció a la subordinació circumstancial amb el verb en subjuntiu: final (*perché*), concessiva (*benché*), condicional (*purché*).

Nom

Concordança en gènere i número de tots els components del grup nominal en els casos vistos en el nivell A2 i aprofundiment en els casos d'irregularitat propis del nivell.

Concordança dels adjacents (determinants i adjectius) amb el nucli (nom).

Funcions del grup nominal.

Classes de noms propis: ampliació dels topònims (le Eolie). Noms comuns, abstractes, concrets, col·lectius, comptables i in comptables.

Aspectes rellevants del gènere. Aprofundiment sobre noms freqüents amb gènere de diferent etimologia: frate/suora. Noms comuns quant al gènere: acabats en -davant, -e, -

essa i -a. Noms epicens: la volpe maschio/femmina. Falsos amics de gènere d'ús freqüent per al nivell: la guida, la modella.

Aspectes rellevants del número: sistematització dels noms masculins acabats en -a, noms amb terminació -cia/-gia amb i tònica, noms que acaben en -cia/-gia, -co/-go, -ie, noms invariables

Presentació i tractament de noms d'origen estranger d'ús freqüent.

Pronom

Consolidació pronoms personals. Posició del pronom personal amb els verbs modals, amb l'imperatiu en tractament informal i amb *ecco*. Introducció a l'ús del teu amb els verbs del subjuntiu.

Formes tòniques dels pronoms personals: me, te, lui, lei, noi, voi, loro. Formes combinades de pronoms directes, indirectes i reflexius. Pronoms en verbs pronominals d'ús freqüent: andarsene.

Possessius en algunes expressions fixes: i miei.

Demostratius: consolidació de formes i ús. Pronom *quello* en estructures identificatives: Quelli che sono usciti.

Relatius: ús de la preposició amb *quale* i *cui*.

Indefinits: consolidació de formes i ús.

Ús pronominal de numerals.

Partícules *ci* i *ne* com a pronoms del complement argumental.

Partícula *ci*: consolidació del valor locatiu. Verbs pronominals d'ús freqüent: *volerci*.

Partícula *ne*: consolidació de l'ús partitiu i presentació d'altres usos freqüents: *Che ne dici?*

Article

Article: consolidació de formes, elecció, ús i omissió. Usos contrastius del nivell: *Non ci sono le mele*. Elecció de l'article amb paraules estrangeres freqüents del nivell: *lo yogurt*.

Adjectiu

Variables i invariables: repàs i ampliació de la formació del gènere i número. Concordança de l'adjectiu qualificatiu amb més d'un nom de diferent gènere. La forma *stesso*.

Modificadors de l'adjectiu.

Graus de l'adjectiu: comparatiu i superlatiu. Adjectius amb comparatius i superlatius regulars i irregulars.

Compostos sintètics més freqüents: *migliore*.

Repàs i ampliació de la declinació dels adjectius *bello* i *buono*.

Adjectius acabats en -abile, -ibile, -evole.

Ampliació dels adjectius amb el verb *essere*.

Possessius: consolidació de formes i usos. Usos contrastius: presència, absència, col·locació.

Demostratius: consolidació de formes, elecció i ús.

Indefinites: consolidació de les formes d'ús freqüent: *qualche/qualsiasi*.

Numerals cardinals i ordinals: consolidació de formes i usos. Numerals multiplicadors (*doppio*). Forma *entrambi*. Sufix *-esimo*.

Interrogatius i exclamatius: formes, posició, combinació.

Expressions fixes de correspondència formal: *distinti saluti*.

Ús de *tutto* amb la conjunció *e* (*tutte e due*), amb l'article (*tutte le lingue*) i amb tots dos elements (*tutte e due le lingue*).

Verb

Indicatiu: verbs més freqüents amb doble auxiliar. Selecció de l'auxiliar amb verbs modals en forma composta. Imperfetto per a expressar intencions futures no confirmades: *Domani pensavo di andare in piscina*. Trapassato prossimo. Totes les funcions del futur. Verbs regulars i irregulars més freqüents. Ús del futur per a fer previsions, parlar d'accions futures amb l'expressió de dubte.

Condicional simple: formes regulars. Formes dels verbs irregulars més freqüents de la primera, segona i tercera persona del singular. Ús per a expressar desitjos i intencions.

Consolidació de l'imperatiu afirmatiu i negatiu. Formes apocopades (*fa'*) i el seu ús amb els pronoms. Imperatiu de cortesia i posició dels pronoms. Imperatius lexicalitzats: *Dai!*

Subjuntiu present: introducció a les formes regulars i irregulars dels verbs d'ús freqüent. Usos freqüents en oracions subordinades (relatives, condicionals, finals, concessives, comparatives, temporals):

Amb verbs que expressen dubte, voluntat, temor i desig.

En l'estructura *essere* + adjectiu + *che* + subjuntiu.

Amb expressions impersonals.

Ús de la forma implícita amb el mateix subjecte. Reflexió sobre aspectes contrastius en l'ús del subjuntiu amb verbs d'opinió.

Formes no personals del verb: infinitiu, ús en les instruccions. Perífrasis verbals amb infinitiu pròpies del nivell. Infinitiu compost amb valor temporal. Participi passat: repàs i ampliació de formes irregulars.

Ampliació de verbs impersonals: verbs que expressen fenòmens atmosfèrics. Verbs que expressen semblar, suficiència, necessitat, etc. Forma *si* + 3a persona singular en els temps simples i amb *un* + temps simples. La 3a persona plural amb valor impersonal.

Concordança verbal en el discurs: concordança de l'indicatiu amb verb principal en present (anterioritat, simultaneïtat, posterioritat); amb verb principal en passat (anterioritat i simultaneïtat); concordança del subjuntiu amb verb principal en present (simultaneïtat i posterioritat).

Adverbi

Repàs i aprofundiment de l'expressió de les circumstàncies de temps, lloc, manera, quantitat i dubte.

Posició en la frase en els temps compostos. Adverbi *già* amb el Trapassato. Adverbis de quantitat que modifiquen a diferents categories. Formes freqüents per a descriure una acció respecte al temps (*già/ancora vs non più*). Repàs i ampliació sobre la posició en la frase de *anche* i *sempre*.

Diferències entre adverbis espaciotemporals: *avanti vs davanti*.

Locucions adverbials freqüents: amb valor temporal, distributiu, de manera, de lloc, d'opinió.

Ampliació dels graus dels adverbis. Formes irregulars de comparatiu i superlatiu. Alteració de l'adverbi: *pochino*.

Ampliació d'adverbis relatius i interrogatius.

Adverbis d'afirmació, negació i dubte: repàs i ampliació.

Adverbis intensificadors: *davvero*.

Ús adverbial de l'adjectiu.

Preposicions

Usos generals i insistència en els usos freqüents que generen més dificultat especialment amb verbs d'estat i moviment i amb noms geogràfics.

Altres preposicions i locucions d'ús habitual.

Regències freqüents pròpies del nivell: de verbs (*riflettere su*), de noms (*pasta al/alla*), d'adjectius (*interessato a*), de pronoms indefinits (*qualcosa di/da*).

Repàs i aprofundiment sobre les alternances més freqüents entre preposicions simples i articulades: *a scuola vs alla scuola di mio figlio vs nella scuola del quartiere*.

Omissió de la preposició: *Oggi (a) scuola? Tutto bene?*

Algunes oscil·lacions freqüents d'ús: *insieme a/con*.

Altres usos de les preposicions.

Discurs i adequació

Format d'acord amb el tipus de text.

Introducció al discurs formal.

Ampliació de les formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, ús de fórmules, temps verbals que matisen (imperfecte d'indicatiu).

Repàs i integració de temps i expressions per a les funcions socials com donar ordres, demanar, corregir, rebutjar.

Respostes cooperatives: repetició de partícules, expressions adequades.

Marcadors per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals: ampliació i repàs dels marcadors informals i introducció de fórmules formals d'ús freqüent: *gentile, cordiali saluti*.

Coherència

Coherència de la temporalitat verbal en el discurs en els temps i maneres d'aquest nivell.

Tipus de reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals (parells adjacents): preguntar – respondre, oferir – acceptar, demanar – concedir.

Consolidació i ampliació de les conjuncions coordinants d'ús habitual: copulatives, disjuntives, adversatives, distributives, explicatives, conclusives.

Consolidació i ampliació de les conjuncions subordinants d'ús habitual: substantives, adjectives, condicionals, causals, finals, concessives, temporals.

Consolidació i ampliació dels marcadors més freqüents per a dirigir-se a algú, saludar, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interactuar, implicar l'interlocutor, demostrar implicació, introduir un tema, exemplificar, aclarir aspectes, iniciar una explicació, demanar ajuda, agrair, anunciar el final, acomiadar-se, canviar de tema, resumir, etc.

Marcadors del discurs freqüents per a afegir informació (*inoltre*), classificar, enumerar, reformular (*cioè*), exemplificar, argumentar (*visto che*), rebatre (*in realtà*), emfatitzar (*soprattutto*), resumir (*insomma*).

Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps.

Manteniment del tema. Repetició i recursos de substitució senzills amb referent clar: el·lipsi, pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric. Per procediments lèxics: sinònims, hiperònims de vocabulari freqüent, sinonímia contextual, nominalitzacions.

Elements díctics (formes de referència) en les diferents situacions d'enunciació-conversa, telèfon, xat, carta, xarxes socials, etc.: *qui vs li*.

Ús de *andare vs venire*: contrast amb les llengües maternes dels estudiants en relació amb la distància i la relació entre interlocutors: *vengo da te vs vado da lui*.

Ús de la partícula *ne* amb verbs de moviment: *andarsene, tornarsene*.

Ampliació de coneixements sobre puntuació i estructuració en paràgrafs. Contrast amb la llengua materna dels estudiants.

Entonació i pauses.

LÈXIC I SEMÀNTICA

VOCABULARI

Expressions freqüents en diferents situacions formals i informals per a les funcions treballades.

Vocabulari de les situacions i temes propis del nivell: variants formal (introducció), informal i estàndard.

Locucions: verbals, adjectives i adverbials.

Col·locacions, sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades d'ús freqüent: *In bocca al lupo!*

Expressions idiomàtiques molt habituals: *in gamba*.

Ampliació de *verbi sintagmatici* usuals amb adverbis: *andare via, buttare giù*.

SIGNIFICAT

Camps semàntics dels temes propis del nivell.

Paraules sinònimes o de significat pròxim.

Hiperònims de vocabulari freqüent: *rosa* → *fiore* → *pianta*.

Paraules antònimes usuals: *sporco* vs *pulito*.

Verbs d'ús freqüent amb i sense significat reflexiu, que canvien o modifiquen el significat: *dormire* vs *addormentarsi*.

Onomatopeies per al so d'alguns animals: *bau*, *miao*.

Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent: *letto*.

Falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb l'espanyol: *salire*.

Alguns verbs pronominals dobles amb pronom *ci* (*parcela*), uns altres *verbi sintagmatici* (*mandare giù*) i *sintagmatico-pronominali* d'ús freqüent (*pensarci su*).

Reconeixement dels trets lèxics i definició de paraules. Ús del diccionari.

Formació i paraules

Nominalització: *i ricchi*, *i poveri*.

Neologismes, préstecs i calcs semàntics propis del nivell.

Paraules compostes.

Derivació de paraules

Ampliació dels prefixos d'ús més freqüents: *s-*, *in-*, *dis-*.

Sufixos freqüents: *-zione*. Derivació amb canvi de categoria: derivació nominal i adjectival.

Diminutius i augmentatius d'ús freqüent: *-etto*, *-one*. Regles de formació. Valor apreciatiu dels sufixos: *un caffettino*.

Pronunciació i ortografia

Pronunciació

Repàs i ampliació del reconeixement i producció dels fonemes vocàlics i consonàntics.

Atenció a la pronunciació de les consonants intenses.

Insistència en els fonemes i els processos que presenten major dificultat.

Repàs de la correspondència entre fonemes i lletres/signes.

Repàs de la distinció entre *s/z* sorda i sonora.

Diftongs.

Repàs de l'accent d'intensitat i reconeixement de les síl·labes tòniques. Especial atenció al present d'indicatiu dels verbs de la 1a conjugació i als infinitius de la 2a conjugació.

Entonació. Revisió i consolidació dels patrons més característics: entonació descendent (enunciatives), ascendent (interrogatives) i entonació ascendent-descendent.

Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell.

Grups fònics: tonicitat-atonicitat i entonació.

Ortografia

Divisió de paraules a final de línia. Estructura de la síl·laba i separació sil·làbica. Grups consonàntics inseparables: s + consonant (*mo-stra*), *gli*, *gn*.

Ortografia del vocabulari d'ús freqüent: *Qual è?*

Insistència en les transcripcions de fonemes que presenten major dificultat.

Consolidació de l'ús de majúscules.

Títles en el vocabulari d'ús freqüent. Repàs de l'accent diacrític en els homòfons: *da* vs *dà*.

Signes auxiliars: accent gràfic i apòstrof.

Formes d'apòcope (*po'*) i elisió adequades al nivell (*gran*, *bel*).

Puntuació: usos bàsics del punt i a part, punt i seguit, dos punt i coma

Nivell INTERMEDI B2

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1. Objectius

- Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre amb tot detall, independentment del canal, la qual cosa se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitzi una varietat estàndard de la llengua, i que es pugui demanar confirmació.
- Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos, i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del propi camp d'especialització o d'interès, sempre que estiguin ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guien la comprensió.
- Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dues o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o del propi interès, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no gaire idiomàtica.
- Comprendre amb tot detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments, i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el propi camp d'especialització.
- Comprendre la majoria dels documentals radiofònics, de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre, i la majoria de les pel·lícules, articulats amb claredat i a velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions,

costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1. 3. Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesi: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

1.4 Competències i continguts funcionals

Competència i continguts funcionals. Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- .- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar;

animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; dispensar o

eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis

1.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.

- Organització i estructuració del text segons (macro) gènere (p. e. presentació > presentació formal); (macro) funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

1.6 Competències i continguts sintàctics

- Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;

- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

- la manera;
 - estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
 - l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

1.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests.

2 Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del propi camp d'interés o especialització, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oïdor.
- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa duració, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb la pròpia especialitat, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no suposa cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.
- Desembolicar-se amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i

explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.

- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les seues opinions, creences, i projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responent a aquestes; tot això sense divertir o molestar involuntàriament als seus interlocutors, sense suposar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i ressaltant la importància personal de fets i experiències.

- Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e. de treball), ampliant i desenvolupant les pròpies idees, bé amb poca ajuda, bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.

- Participar activa i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del propi camp d'especialització, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, de diferents enfocaments, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació > presentació formal).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.

- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge 'prefabricat', etc.).
 - Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
 - Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
 - Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules de significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítctics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant exponents variats propis la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; dispensar o eximir a algú

de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).

- Selecció de patrons i característiques textuais demandades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i fonètic-fonològics.

- Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (p. e. entrevista > entrevista de treball); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques *cotextuales i per referència al context).

2.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;

- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

- la manera;

- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
 - l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

2.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, seleccionant-los i adaptant el seu ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

3 Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques extenses i complexes dins del propi camp d'interés o d'especialització, incloent detalls sobre condicions i advertiments.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia sèrie de temes professionals o del propi interés, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de la pròpia especialitat o d'interés personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals, o corporatius.
- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada, i s'expressen, justifiquen i argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o del propi interés,
- Llegir correspondència formal relativa al propi camp d'especialització, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar el seu significat essencial, així com comprendre els seus detalls i implicacions més rellevants.

- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en els quals l'autor adopta uns certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.3 Competències i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió a aquest.
 - Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals, o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesi sobre contingut i context.
 - Inferència i formulació d'hipòtesi sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets *ortotipogràfics,...).
- Reformulació d'hipòtesi a partir de la comprensió de nous elements.

3.4 Competències i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.

- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis

3.5 Competències i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons (macro)gènere (p. e. text periodístic > article d'opinió); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.6 Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
 - el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
 - l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
 - la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
 - la manera;
 - estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
 - l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

3.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i intencions comunicatives associats als patrons gràfics i convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

4 Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Emplenar, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e. per a contractar un segur, realitzar una sol·licitud davant organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e. per a cursar estudis a l'estranger, o presentar-se per a un lloc de treball),

detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i destinatari específics.

- Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del propi camp d'especialització o d'interés, i en els quals es ressalten els aspectes que resulten importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, en el seu cas, de la netiqueta.

- Prendre notes, amb el suficient detall, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el propi camp d'especialització o d'interés, encara que es perdi alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.

- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants, i detalls importants, durant una entrevista (p. e. de treball), conversa formal, reunió, o debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el propi camp d'especialització o d'interés.

- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es ressalta la importància personal de fets i experiències, i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.

- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i sol·licita informació detallada, i s'expliquen i justifiquen amb el suficient detall els motius d'unes certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

- Escriure informes de mitja extensió, d'estructura clara i en un format convencional, en els quals s'exposa un assumpte amb un cert detall i es desenvolupa un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions, i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre futures o possibles línies d'actuació.

4.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.3 Competències i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una carta de presentació, un informe,...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot donar-se per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint la seua idea o idees principals i la seua estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Secundar-se en i traure el màxim partit dels coneixements previs (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa), i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demandades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons (macro) gènere (p. e. correspondència > carta formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;

- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació, i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

4.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Producció dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant el seu ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

5 Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptual i estructuralment complexos (p. e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir les seccions difícils.
- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e.

diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars, o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de major complexitat (p. e. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.

- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.

- Mediar entre parlants de la llengua fíque o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de major complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes del propi interès o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.

- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos escrits o orals conceptual i estructuralment complexos, sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o del propi interès o camp d'especialització, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit.

- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dues o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del propi camp d'especialització en els àmbits acadèmic i professional.

- Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals

Gestió dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta; avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

Continguts específics del primer curs del nivell 1B2

Els continguts corresponen a les competències parcials de diversos tipus que l'alumnat haurà de desenvolupar per a aconseguir els objectius ressenyats en els apartats anteriors. Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, a l'efecte del seu ensenyament s'integraran en la realització d'activitats lingüístiques contextualitzades, de manera que l'alumnat els adquireixca a través de les activitats, textos i tasques que es proposen.

1. Competències comunicatives: lingüística, sociolingüística i pragmàtica

1.1 Continguts nociònals-funcionals

- Escriure un conte, un relat breu.
- Narrar un succés, un incident viscut.
- Escriure una carta a un periòdic, un article d'opinió.
- Contar la trama d'una pel·lícula.
- Opinar sobre lectures realitzades, sobre pel·lícules i obres de teatre.
- Descriure llocs, persones, objectes, així com els canvis patits en el temps.
- Demanar i donar consells.
- Fer hipòtesi.
- Motivar una elecció.
- Sol·licitar i proporcionar informacions diverses: estudis, viatges, treball.
- Intercanviar informació oralment i per escrit.
- Comentar dades estadístiques, gràfics, etc.
- Comparar dades, situacions.
- Expressar opinions, judicis, desitjos.
- Expressar sentiments i emocions: por, ràbia, esperança, etc.
- Realitzar diverses transaccions: reserves, lloguers, reclamacions, etc.

1.2 Continguts lèxic-semàntics

- Activitats de la vida diària.
- Alimentació.
- Béns i serveis.
- Ciència i tecnologia.

- Clima, condicions atmosfèriques i medi ambient.
- Compres i activitats comercials.
- Descripció física.
- Educació.
- Identificació personal.
- Llengua i comunicació.
- Relacions humanes, socials i laborals.
- Salut i cures físiques.
- Temps lliure i oci.
- Viatges.
- Habitatge, llar i entorn.

1.3 Continguts ortogràfics

- Ús dels caràcters en les seues diverses formes. Majúscules (sigles, els punts cardinals i els segles, noms abstractes, organismes públics), cursiva, negreta, subratllat.
- Signes ortogràfics: cometes, parèntesis, punts suspensius, asterisc, barra

1.4 Continguts fonètics

- Sons i fonemes vocàlics i les seues combinacions.
- Processos fonològics.
- “Raddoppiamento sintattico”.
- Elisió.
- Apòcope: Vocàlica. Sil·làbica.

1.5 Continguts gramaticals

L'oració simple

- Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.
- Fenòmens de concordança

L'oració composta

• Expressió de relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, concessió, comparació, correlació, condició, causa, finalitat, relacions temporals.

El sintagma nominal

- Nucli. Substantiu. Pronoms.
 - Modificació del nucli: Determinants, aposició, sintagma adjectival, Sintagma adverbial.
- Oració de relatiu.

- Posicions dels elements del sintagma.

El sintagma adjectival

- Nucli. Adjectiu.
- Modificació del nucli.
- Posició dels elements del sintagma

El sintagma verbal

- Nucli del sintagma. Verb.
- Aspecte: Duratiu. Habitual. Incoatiu. Iteratiu. Puntual. Terminatiu.
- Modalitat: Factualitat. Necessitat. obligació. Capacitat. Possibilitat. Prohibició. Intenció.
- Veu passiva.
- Modificació del nucli: Negació predicativa oracional, restrictiva i expletiva.
- Posició dels elements del sintagma.

El sintagma adverbial

- Nucli.
- Modificació del nucli mitjançant Sprep, Sadv (*non*).
- Posició dels elements del sintagma: N + SPrep.
- Funcions sintàctiques: Subjecte.

El sintagma preposicional

- Modificació del nucli mitjançant Sprep, Sadj, Sadv, oració.
- Posició dels elements del sintagma: N + Sprep/Sadj/Sadv/oració.

1.6 Continguts sociolingüístics

Marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, estereotips i modismes populars.

1.7 Continguts discursius

- Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.

Tipus i format de text.

Varietat de llengua.

Registre.

Tema: enfocament i contingut:

Selecció lèxica.

Selecció d'estructures sintàctiques.

Selecció de contingut rellevant.

Context espai temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, usos d'adverbis i expressions temporals.

- Cohesió textual: organització interna del text (inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual)

Inici del discurs:

Iniciadors.

Introducció del tema: tematització/focalització, ordre de paraules, ús de partícules, etc.

Enumeració.

Desenvolupament del discurs:

Desenvolupament temàtic:

Manteniment del tema:

Correferència: ús de l'article, ús de pronoms, ús de demostratius, concordança de temps verbals.

El·lipsi.

Repetició: ressò lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics.

Reformulació.

Èmfasi.

Expansió temàtica:

Exemplificació.

Reforç.

Contrast.

Introducció de subtemes

Canvi temàtic:

Digressió.

Recuperació de tema.

Manteniment i seguiment del discurs oral:

Presca, manteniment i cessió del torn de paraula.

Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.

Conclusió del discurs:

Resumeixen/recapitulació.

Indicació de tancament textual.

Tancament textual.

L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1.8 Continguts socioculturals

Els alumnes hauran d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura italiana ja que una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. Per a això, en aquest curs, es tindran en compte les àrees següents:

- Vida quotidiana (festivitats, horaris de menjars, etc.).
- Condicions de vida (condicions de l'habitatge, condicions laborals, etc.).
- Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres, etc.).
- Valors, creences i actituds (institucions, humor, art, etc.).
- Llenguatge corporal (gestos, contacte visual, etc.).
- Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).
- Comportament ritual (celebracions, cerimònies, etc.).
- Llengua i comunicació (ràdio, premsa, televisió, etc.).
- L'alimentació.
- Compres i activitats comercials.
- Viatges.
- Personatges i monuments famosos.
- Contextualització geogràfica.

Continguts específics del segon curs del nivell 2B2

Els continguts corresponen a les competències parcials de diversos tipus que l'alumnat haurà de desenvolupar per a aconseguir els objectius ressenyats en els apartats anteriors. Encara que els continguts es presenten organitzats en diferents apartats, a l'efecte del seu ensenyament s'integraran en la realització d'activitats lingüístiques contextualitzades, de manera que l'alumnat els adquireixca a través de les activitats, textos i tasques que es proposen.

1. Competències comunicatives: lingüística, sociolingüística i pragmàtica

1.1 Continguts funcionals

- Funcions o actes de parla assertius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar, anunciar, assentir, classificar, descriure, dissentir, expressar acord i desacord, expressar desconeixement, expressar una opinió, formular hipòtesi, identificar i identificar-se, informar, presentar i presentar-se, recordar alguna cosa a algú, rectificar, replicar, suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius: funcions o actes de parla relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: expressar la intenció o la voluntat de fer alguna cosa, convidar, jurar, negar-se a fer alguna cosa, oferir alguna cosa o ajuda, oferir-se a fer alguna cosa.
- Funcions o actes de parla directius: funcions o actes de parla que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar, advertir, alertar, donar instruccions o permís, demanar (alguna cosa, ajuda, confirmació, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa), prohibir o denegar, restringir, proposar, sol·licitar, suggerir i suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris: funcions o actes de parla que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar o declinar una invitació, agrair, atraure l'atenció, compadir-se, donar la benvinguda, acomiadar-se, expressar condolença, felicitar, fer compliments, insultar, interessar-se per algú o alguna cosa, convidar, demanar disculpes, presentar-se i presentar a algú, refusar, saludar.
- Funcions o actes de parla expressius: funcions o actes de parla que expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar, expressar admiració, expressar alegria o felicitat, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interés, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i

desesperança, estima, insatisfacció, preferència, resignació, satisfacció, sorpresa, temor, tristesa, defensar, exculpar, lamentar, retraure.

1.2 Continguts lèxic-semàntics

- Activitats de la vida diària.
- Alimentació.
- Béns i serveis.
- Ciència i tecnologia.
- Clima, condicions atmosfèriques i medi ambient.
- Compres i activitats comercials.
- Descripció física.
- Educació.
- Identificació personal.
- Llengua i comunicació.
- Relacions humanes, socials i laborals.
- Salut i cures físiques.
- Temps lliure i oci.
- Viatges.
- Habitatge, llar i entorn.

1.3 Continguts ortogràfics

- Ús dels caràcters en les seues diverses formes. Majúscules (sigles, els punts cardinals i els segles, noms abstractes, organismes públics), cursiva, negreta, subratllat.
- Signes ortogràfics: cometes, parèntesis, punts suspensius, asterisc, barra

1.4 Continguts fonètics

- Sons i fonemes vocàlics i les seues combinacions.
- Processos fonològics.
- "Raddoppiamento sintattico".
- Elisió.
- Apòcope: Vocàlica. Sil·làbica

1.5 Continguts gramaticals

L'oració simple

- Tipus d'oració, elements constituents i la seua posició.
- Fenòmens de concordança. L'oració composta

- Expressió de relacions lògiques: conjunció, disjunció, oposició, concessió, comparació, correlació, condició, causa, finalitat, relacions temporals.

El sintagma nominal

- Nucli. Substantiu. Pronoms.
- Modificació del nucli: Determinants, aposició, sintagma adjectival, Sintagma adverbial. Oració de relatiu.
- Posicions dels elements del sintagma.

El sintagma adjectival

- Nucli. Adjectiu.
- Modificació del nucli.
- Posició dels elements del sintagma.

El sintagma verbal

- Nucli del sintagma. Verb.
- Aspecte: Duratiu. Habitual. Incoatiu. Iteratiu. Puntual. Terminatiu.
- Modalitat: Factualitat. Necessitat. obligació. Capacitat. Possibilitat. Prohibició. Intenció.
- Veu passiva.
- Modificació del nucli: Negació predicativa oracional, restrictiva i expletiva.
- Posició dels elements del sintagma.

El sintagma adverbial

- Nucli.
- Modificació del nucli mitjançant Sprep, Sadv (*non*).
- Posició dels elements del sintagma: N + SPrep.
- Funcions sintàctiques: Subjecte.

El sintagma preposicional

- Modificació del nucli mitjançant Sprep, Sadj, Sadv, oració.
- Posició dels elements del sintagma: N + Sprep/Sadj/Sadv/oració.

1.6 Continguts sociolingüístics

Marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, estereotips i modismes populars.

1.7 Continguts discursius

Coherència textual: adequació del text al context comunicatiu.

Tipus i format de text.

Varietat de llengua.

Registre.

Tema: enfocament i contingut:

Selecció lèxica.

Selecció d'estructures sintàctiques.

Selecció de contingut rellevant.

Context espai temporal:

Referència espacial: ús d'adverbis i expressions espacials.

Referència temporal: ús dels temps verbals, usos d'adverbis i expressions temporals.

Cohesió textual: organització interna del text (inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual)

Inici del discurs:

Iniciadors.

Introducció del tema: tematització/focalització, ordre de paraules, ús de partícules, etc.

Enumeració.

Desenvolupament del discurs:

Desenvolupament temàtic:

Manteniment del tema:

Correferència: ús de l'article, ús de pronoms, ús de demostratius, concordança de temps verbals.

El·lipsi.

Repetició: ressò lèxic, sinònims, antònims, hiperònims, hipònims, camps lèxics.

Reformulació.

Èmfasi.

Expansió temàtica:

Exemplificació.

Reforç.

Contrast.

Introducció de subtemes

Canvi temàtic:

Digressió.

Recuperació de tema.

Manteniment i seguiment del discurs oral:

Presca, manteniment i cessió del torn de paraula.

Suport, demostració d'enteniment, petició d'aclariment, etc.

Conclusió del discurs:

Resumeixen/recapitulació.

Indicació de tancament textual.

Tancament textual.

L'entonació com a recurs de cohesió del text oral. Ús dels patrons d'entonació.

La puntuació com a recurs de cohesió del text escrit. Ús dels signes de puntuació.

1.8 Continguts socioculturals

Els alumnes hauran d'adquirir un coneixement de la societat i la cultura italiana ja que una falta de competència en aquest sentit pot distorsionar la comunicació. Per a això, en aquest curs, es tindran en compte les àrees següents:

- Vida quotidiana (festivitats, horaris de menjars, etc.).
- Condicions de vida (condicions de l'habitatge, condicions laborals, etc.).
- Relacions personals (estructura social i relacions entre els seus membres, etc.).
- Valors, creences i actituds (institucions, humor, art, etc.).
- Llenguatge corporal (gestos, contacte visual, etc.).
- Convencions socials (convencions i tabús relatius al comportament).
- Comportament ritual (celebracions, cerimònies, etc.).
- Llengua i comunicació (ràdio, premsa, televisió, etc.).
- L'alimentació.
- Compres i activitats comercials.
- Viatges.
- Personatges i monuments famosos.
- Contextualització geogràfica.

Nivell AVANÇAT C1

1 Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre informació complexa amb condicions i advertiments, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre amb relativa facilitat la majoria de les conferències, xarrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent detalladament els arguments que s'esgrimeixen.
- Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.
- Comprendre converses d'una certa longitud en les quals es participa encara que no estiguen clarament estructurades i la relació entre les idees siga solament implícita.
- Comprendre sense massa esforç una àmplia gamma de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar detalls i subtileses com a actituds i relacions implícites entre els parlants.

1.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

1.3 Competències i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

1.4 Competències i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives o actes de parla mitjançant els exponents orals d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

1.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat.

1.6 Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certitud, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

1.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

1.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent

variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2 Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa, quasi sense esforç, usant una certa entonació per a transmetre matisos subtils de significat amb precisió.
- Realitzar presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan siga necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oïdors, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i sense tot just esforç a les preguntes de l'audiència.
- Dur a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en les quals s'ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estiga disposat a realitzar, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia, i fent front a respostes i dificultats imprevistes.
- Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats a cada moment per a expressar reaccions i per a mantindre el bon desenvolupament del discurs.
- Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tracten temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en les quals es faça un ús emocional, al·lusiú o humorístic de l'idioma, expressant les pròpies idees i opinions amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responent a les mateixes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.
- Participar activament i amb gran facilitat en converses i discussions formals animades (p. e. en debats, xarrades, col·loquis, reunions, o seminaris) en les quals es tracten temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la pròpia postura formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

2.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.3 Competències i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facen imperceptibles les dificultats ocasionals.

2.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant els exponents orals d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se;

expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

2.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat

2.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons àmbit i context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; *factualidad, certitud, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

2.7 Competències i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.8 Competències i continguts fonètic-fonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics de ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

3 Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent detalls sobre condicions i advertiments, tant si es relacionen amb la pròpia especialitat com si no, sempre que es puguin rellegir les seccions més difícils.
- Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar trets idiosincràtics pel que respecta a l'estructura o al lèxic (p. e. format no habitual, llenguatge col·loquial, o to humorístic).
- Comprendre detalladament la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.
- Comprendre amb tot detall articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.

- Comprendre detalladament la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que es puguin tornar a llegir les seccions difícils.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícita com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en els quals al seu torn es comenten i analitzen punts de vista, opinions i les seues implicacions.
- Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una especial complexitat conceptual, i captar el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

3.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes.

3.3 Competències i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per a comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

3.4 Competències i continguts funcionals

Comprensió de les següents funcions comunicatives o actes de parla mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar. Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

3.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat.

3.6 Competències i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i context comunicatiu, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certitud, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

3.7 Competències i continguts lèxics

Comprensió d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4 Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Prendre notes detallades durant una conferència, curs o seminari que tracte temes de la seua especialitat, o durant una conversa formal, reunió, discussió o debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones. Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent usos de caràcter emocional, al·lusiú i humorístic.

- Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en la qual, p. e., es fa una reclamació o demanda complexa, o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per a secundar o rebatre postures.
- Escriure informes, memòries, articles, assajos, o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, ressaltant les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada.

4.2 Competències i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes.

4.3 Competències i continguts estratègics

Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a elaborar una àmplia gamma de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

4.4 Competències i continguts funcionals

Realització de les següents funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesi; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole:

aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demandar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es realitzen per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condolença; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

4.5 Competències i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat.

4.6 Competències i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons àmbit i context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa), i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, duració, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certitud, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat,

necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);

- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat, i correlació.

4.7 Competències i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.8 Competències i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

5 Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de divers caràcter i procedents de diverses fonts (p. e. assajos, o conferències).
- Fer una interpretació consecutiva en xarrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb la pròpia especialitat, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus propis termes.
- Mediar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua fíque o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interés personal o de la pròpia especialització com de fora d'aquests camps (p. e. en reunions, seminaris, taules redones, o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals de les mateixes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat de recaptar els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.

- Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la deguda precisió, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que clarament estructurats, sobre temes d'interés personal o del propi camp d'especialització en els àmbits acadèmic i professional.

Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, entrevista, seminari, reunió o debat clarament estructurats, articulats a velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estiga familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fóra com dins del propi camp d'interés o especialització, seleccionant quina informació i arguments rellevants consignar segons es desenvolupa el discurs.

- Traslladar per escrit en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de divers caràcter i procedent de diverses fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics, o diversos informes o altres documents de caràcter professional).

- Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interés general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis.

- Traduir fragments, rellevants respecte a activitats del propi interès en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles, o assajos.

5.2 Competència i continguts interculturals

Bon domini dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta; avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; *metacomunicación; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

Continguts específics del nivell Avançat de C1

1. GRAMÀTICA

Oració

- Ampliació de les oracions exhortatives; consolidació de les oracions en les quals s'indica el dubte; ampliació de les oracions desideratives, interrogatives totals, parcials, disjuntives; consolidació de les exclamatives introduïdes per *quanto, come, se* amb interjeccions.
- Ampliació de les oracions negatives: mitjançant un quantificador negatiu en anteposició anafòrica i amb *meno* (*Non capisco se ha ragione o meno*); reforç pur de la negació (*Non mi piace affatto*) o amb subordinació negativa (*Tu ho scritto anziché telefonarti*). Negació expletiva (*Aspetto finché non telefona*); doble negació per a reforçar una afirmació; reforç de l'afirmació mitjançant *senza*.
- Mecanismes d'omissió de l'agent: amb verbs impersonals; construcció impersonal amb verbs reflexius en present i en passat: *Ci si sveglia alle otto*.
- Ordre dels elements: subjecte postverbal; casos de pertorbació de l'ordre en oracions exclamatives (*Che bella festa ha organizzato Anna!*) i en relatives; posició del subjecte en les preguntes retòriques.
- Concordança subjecte + predicat + atribut/complement predicatiu. Reconeixement de casos especials de concordança: expressions partitives, concordança en singular o plural i excepcions (*La gran parte degli amici è partita / sono partiti*); verbs en singular o plural amb subjectes units per les correlacions *né... né* i *(o)...o* (*Né lui né lei verrà/verranno domani*); subjectes units per la preposició amb (*Viene lo zio con la nonna*). Ampliació d'altres casos especials de concordança: *cosa* i *qualcosa* com a pronoms interrogatius o indefinits (*Ho voglia di qualcosa di saporito*); concordança de l'adjectiu i del nom en frases impersonals (*È meglio essere sicuri*) i en passives en anuncis; concordança del participi passat: consolidació de l'ús general amb *essere* o *avere* i en construccions factitives (*Li ho fatti visitare dal medico*); consolidació concordança amb el partitiu *ne*; ampliació d'expressions idiomàtiques intransitives (*Si è fatto/fatta notte*); casos de tematització (*Compagni, ne ho visti pochi*); ampliació de la concordança amb els pronoms *mi, ti, ci* i *vi* (*Sara, non ti ho visto/a ieri sera*).
- Consolidació del discurs directe i indirecte: ús de *verba dicendi* que afigen informació o comenten la cita com: *chiarire, gridare, bisbigliare, rimproverare, ripetere, supplicare*, etc.
- Consolidació del discurs indirecte: usos de maneres i temps amb verb principal en present i passat.
- Oracions concessives: *pur* + gerundi.
- Ampliació de l'oració condicional: expressió de condicions irrealis amb *es* + indicatiu/subjuntiu; oració mixta; ús de l'imperfecte d'indicatiu en context informal.

- Aprofundiment en oracions simples amb verbs aspectuals (*essere sul punto/ in procinto*) i fraseològics (*smettere di/ piantarla di*).
- Aprofundiment de la coordinació copulativa, adversativa, disjuntiva, conclusiva, explicativa i distributiva afirmativa i negativa.
 - Consolidació de subordinació adjectiva: introduïda per preposició + *cui/quale* + indicatiu/subjuntiu en funció del grau de certesa; *che* + indicatiu o subjuntiu.
 - Ampliació de la subordinació substantiva. En funció de subjecte (*Bisogna aiutarsi tra fratelli; Sembra che sia tutto a posto*); en funció d'objecte: *che* + indicatiu i subjuntiu o condicional depenent del grau de certesa del parlant i del registre (*Si dice che è inglese; Si dice che sia inglese*). Ús de *di* + infinitiu: omissió i ús optatiu. Ús de les subordinades nominals amb el mateix o diferent subjecte (*Spero di poterlo fare*).
 - Interrogativa indirecta: ús de *se, chi, quale, quando, come, perché, dove* + indicatiu, subjuntiu o condicional en funció del grau de certesa i del registre; ús de *se* + infinitiu.
 - Consolidació de la subordinació circumstancial.
 - Causal: *poiché, giacché, per il motivo che, dato che, visto che, per la ragione che* + indicatiu; *per* + infinitiu simple; amb gerundi.
 - Temporal: consolidació de les construccions habituals amb *quando, mentre, finché* + indicatiu; ús de (*non*) *appena, nel/dal momento che/in cui, (sin) da quando* + indicatiu; amb les locucions *ogni volta che, tutte le volte che* + indicatiu; amb gerundi; amb participi.
 - Final: ús amb les locucions *in modo che* + subjuntiu i *allo scopo di, al fine di* + infinitiu; *pur di* + infinitiu.
 - Consecutiva: *che, tanto, così, talmente* + adjectiu/adverbi + indicatiu, *fare in modo che*.
 - Condicional: ús de les locucions *a condizione che* + subjuntiu; amb gerundi; *se* + indicatiu/subjuntiu; locucions *nel caso che, nell'eventualità che, nell'ipotesi che, qualora, purché* + subjuntiu.
 - Modal: consolidació de les construccions habituals amb *come* + indicatiu; amb gerundi; amb *senza* + infinitiu.
 - Concessiva: amb *malgrado* i *nonostante* + subjuntiu o substantiu; *pur, pure* o *anche* + gerundi; amb el·lipsi del verb.
 - Comparativa: *così...come, tanto...quanto, più/meno...di quando/quanto (non), più/meno... di come, più/meno di quello che* + indicatiu o subjuntiu.

Nom

- Classes de noms i comportament morfosintàctic. Consolidació i ampliació del nou lèxic: noms propis, comuns, concrets, abstractes, col·lectius, derivats, compostos, casos de nominalització.
- Consolidació i repàs del gènere: noms diferents per a cada gènere; noms que no canvien de forma; noms que designen als dos gèneres; noms invariables amb canvi de significat segons el gènere; femení dels noms que indiquen professions. Noms estrangers.

- Formació del número: consolidació de les regles generals i casos especials; noms invariables. Noms usats només en singular o plural; noms amb doble plural; noms amb doble forma en singular i plural; noms col·lectius: formació del plural amb variació del significat; comptables i in comptables; consolidació de la formació del plural en noms compostos: substantiu + substantiu; substantiu + adjectiu; adjectiu + substantiu; capo + nom (*capostazione, caporeparto*); adjectiu + adjectiu; verb + substantiu; verb + verb; adverbi + verb; preposició o adverbi + substantiu.
- Noms que regeixen determinades preposicions: *fiducia in, fedeltà a*.

Pronom

- Pronoms personals: consolidació de l'ús de les formes de subjecte i complement; absència/presència, concordança amb el referent i col·locació.
- Forma tònica sé.
- Forma impersonal amb adjectiu: *Quando si è tristi. Si* diferenciador semàntic, impersonal i de passiva reflexa. Consolidació del pronom *si* impersonal amb les formes àtones i la seua transformació en *se*; consolidació de la partícula *ci* adverbial amb les formes àtones i la seua transformació en *ce*.
- Ampliació de construccions verbals pronominals freqüents: *prendersela, spassarsela*.
- Forma de tractament lloro.
- Posició enclítica dels pronoms personals àtons en les subordinades amb el gerundi, amb el participi i amb infinitiu compost.
- Possessius: usos en algunes expressions fixes (*Fare del mio meglio*).
- Relatius: aprofundiment dels pronoms relatius dobles (*chi, quanto, coloro che, ciò che*) i formes del pronom relatiu neutre (*il che*). Consolidació de valor possessiu de *cui*: concordança (*i cui figli*).
- Demostratius: *stesso, medesimo, colui/coloro, ciò*.
- Ampliació dels indefinits: gènere i número, casos invariables i formes: *chiunque, parecchio, certo, tanto, niente/nulla* amb valor de "una cosa xicoteta, de poc valor".
- Formes pronominals de numerals, interrogatius i exclamatius.
- Consolidació de l'ús de la partícula *ci*: amb valor pronominal i de reforç semàntic i de la partícula *ne* amb valor partitiu; ús en expressions freqüents. Combinació de *ci* i del *si* impersonal amb verbs reflexius.

Articles

- Consolidació i ampliació de l'ús de l'article determinat en noms de llocs geogràfics concrets.
 - Article determinat amb noms col·lectius, propis, cognoms i sobrenoms; amb valor distributiu; amb les sigles. Article indeterminat amb noms propis.
- Omissió de l'article: en locucions adverbials (*di corsa*) i verbals (*perdere tempo*); en fórmules abreujades (*vendesi attico*).

Adjectius

- Formes invariables quant al gènere: acabats en *-ista, -cida, -ita* i altres casos.
- Consolidació de la concordança quant al gènere i número amb el nom i el determinant.
- Nominalització (*il privato*) i adverbialització (*Parla forte*). Modificadors de l'adjectiu (*vecchio decrepito*).
- Altres formes invariables: *pari* i els seus derivats.
- Adjectius de color formats per adjectiu + nom: *blu cobalto, giallo limone*.
- Adjectiu qualificatiu amb funció d'intensificació: *una bella pastasciutta*.
- Ampliació dels graus de l'adjectiu. Adjectius sense grau superlatiu. Superlatiu amb prefixos i sufixos: *-errimo*.
- Possessius: la forma *proprio* amb valor de reforç del possessiu i amb verbs impersonals (*Piove proprio oggi*); omissió de l'article davant del possessiu en expressions fixes; casos de col·locació posposada al nom (*da parte mia*).
- Demonstratius: funcions dística, anafòrica i catafòrica. Formes *stesso/medesimo* amb funció identificativa i de reforç. Ús del demostratiu *quello* + adjectiu: *quello scemo di Giorgio*.
- Ampliació dels indefinits. Formació del gènere i del número, casos invariables i formes: *parecchio, diverso, certo, tanto*.
- Numerals: cardinals, ordinals i multiplicadors. Apòcope i concordança d'*uno*. Col·locació dels numerals usats com a adjectius amb xifres. Cardinals amb valor d'adjectius indefinits. Ordinals en algunes expressions: *il terzo mondo, fare quattro passi*. Casos d'alternança de cardinals i numerals; amb els dies del mes. Multiplicadors: *doppio* i les formes en *-plo* i *-plice*.
- Interrogatius i exclamatius: consolidació de les formes i usos.
- Altres formes de complements del nom. Noms en aposició (*conferenza stampa*), construcció adjectiva introduïda per preposició (*una persona dagli occhi verdi*).

Verb

- Conjugació: consolidació de les formes regulars i irregulars; reconeixement i conjugació de les formes regulars i irregulars més freqüents del *passato remoto*.
- Repàs i ampliació de la manera indicativa: aprofundiment de les funcions temporals (ús del present, passat i futur) i aspectuals (aspecte perfectiu i imperfectiu dels temps del passat i del futur). Altres formes per a expressar opinions.
- Usos i funcions de *passato remoto, passato prossimo* i *imperfetto*.
- Introducció a l'ús del *trapassato remoto*: llenguatge narratiu i literari.
- Repàs i ampliació del present històric.
- Imperfecte amb valor lúdic: *Ad esempio facciamo che io ero Cappuccetto rosso e tu il lupo*.
- Formes causatives en estructures amb dos subjectes: *Mi ha fatto partire tardi*.
- Consolidació de l'ús del condicional en frases principals. Ús del condicional en les subordinades interrogatives indirectes i temporals.
- Consolidació del condicional compost: per a expressar acció no realitzada en el passat; per a expressar el futur del passat.

- Consolidació dels temps verbals de l'oració condicional.
- Subjuntiu: consolidació de les formes i dels usos en oracions simples i en oracions subordinades.
 - Imperatiu: consolidació de formes i funcions (ordre, preguere, invitació, consell, permís, prohibició). Imperatius lexicalitzats freqüents.
 - Infinitiu simple i compost en construccions nominals. Funció substantiva. Infinitiu en els diferents tipus de subordinades.
 - Gerundi simple i compost: en les subordinades concessives, en les oracions condicionals, en estructures lexicalitzades, ús independent en títols, ús en oracions subordinades adverbials.
 - Participi present i passat: consolidació de formes i d'usos. Valor substantiu, adjectiu, circumstancial de temps, causal.
- Consolidació i ampliació de les perífrasis verbals d'infinitiu.
 - Ampliació de la veu activa: elecció de l'auxiliar amb verbs que s'usen transitiva i intransitivament.
 - Ampliació de la veu passiva: ús de *essere* i *venire*. Passiva reflexa en els temps compostos; amb auxiliar *andare* i *si passivante*.
- Formes impersonals de verbs reflexius en temps simples i compostos.
- Consolidació de la correlació d'accions i concordança de temps i maneres, especialment quan el verb principal està en passat o condicional i en les subordinades amb subjuntiu o amb les formes no personals del verb. Expressió de la contemporaneïtat, de la posterioritat i de l'anterioritat. Aprofundiment en la correlació de temps en l'estil indirecte per a repetir o transmetre informació, ordres o peticions, en la mateixa o en diferents situacions de comunicació.

Adverbi

- Repàs i ampliació d'expressions de circumstàncies: de temps (*precedentment, in seguito*), de manera i de lloc.
- Repàs i ampliació d'adverbis de negació, de dubte, de quantitat: modificadors de diferents categories.
 - Funcions i posicions de *mai* en l'oració: en oracions el·líptiques (*mai visto*); després d'un pronom, adjectiu o adverbi interrogatiu.
 - Ampliació del repertori dels adverbis focalitzadors: *solo, perfino, soprattutto, specialmente, addirittura, proprio*.
 - Combinació d'adverbis: *qui davanti, là dietro*.
- Gradació de l'adverbi.
- Usos de *affatto* en oracions afirmatives i negatives.
- Ús estàndard i regional de *pure*.
 - Adverbis oracionals indicadors de la actitud: *personalmente, assolutamente, veramente, realmente*.

- Locucions adverbials en *-oni* i amb funció atributiva. Locucions adverbials discursives: *e via dicendo*.
- Altres locucions adverbials fraseològiques: *in fin dei conti, di buon'ora, a bruciapelo, su due piedi, a crepapelle*.

Preposicions

- Repàs i ampliació de locucions preposicionals: *per via di, riguardo a, oltre a, in seguito a*.
- Insistència en els usos que generen dificultat: *di, a, da, in, su*.
- Regències freqüents de substantius, adjectius, adverbis i verbs: *credere a, credere in*.
- Repàs i ampliació de locucions preposicionals: *in confronto a, in mezzo a, in base a, a causa di, intorno a*.

2. Discurs

Adequació

- Formes de tractament d'ús freqüent: persones gramaticals, ús de fórmules.
- Atenuació de la presència del parlant: amb 2a persona (*Ti preoccupi per loro e ti ripagano così*), pronoms indefinits (*Ognuno fa come sa fare*) o plural majestàtic (*Abbiamo fatto così perché pensavamo fosse la cosa giusta*). Atenuació de la presència de l'oïdor: amb *si* o impersonal (*Si deve consegnare subito; Bisogna cambiare la ruota alla macchina*), 2a p. del plural (*Siete tutti degli ingenui*).
- Expressions corteses per a les funcions socials: donar ordres, demanar, corregir, etc.: *Ti importa?, ti dispiace se..., per piacere..., potrebbe?, ti prego di..., ti ringrazierei se...*
- Respostes cooperatives: expressions apropiades (*Ci mancherebbe altro*).
- *Pure* amb valor cortés.
- Sentit implícit en les expressions i situacions habituals: en les respostes massa breus, massa prolixes i en to irònic (*Ma figurati!*).
- Ambigüitat il·locutiva: *Fa caldo* → informació sobre la temperatura ambiental, és a dir, petició d'obrir la finestra. Expressió d'una intenció: *Vado in spiaggia* → intenció de no anar de compres, és a dir, equivalent de *non voglio fare shopping*.
- Elements implícits en les respostes massa breus o massa prolixes: to irònic, escèptic, adulator, etc.

Cohesió i coherència

- Referència a elements discursius ja esmentats: el·lipsi dels elements presents en el context.
- Procediments gramaticals de correferència. Pronoms i adverbis o expressions amb valor anafòric: *quello, quell'anno, lì/là, qui/qua, nello stesso posto, ciò*. Ús de l'article determinat amb noms ja presentats. Ús de l'article indeterminat amb valor anafòric quan es modifica el nom:

Abbiamo organizzato la festa ad agosto, sarà un incontro indimenticabile. Valor anafòric dels possessius i demostratius.

- Procediments lèxics de correferència: mitjançant sinònims, hiperònims i hipònims; a través d'un dels termes inclosos en la definició; mitjançant nominalització.
- Coherència temporal i aspectual en el discurs. Relacions d'anterioritat, simultaneïtat i posterioritat. Desplaçaments dels valors dels temps verbals (present indicatiu per passat) per a actualitzar la informació; present indicatiu per futur per a indicar certesa; imperfecte indicatiu per present indicatiu per atracció de la principal; selecció de la manera segons l'actitud i intenció de l'emissor; el pretèrit perfecte amb valor de futur: *Quando arriverai, spiegagli che sei andato lì per risolvere il problema.*
- Consolidació de connectors sumatius (*inoltre, anche, pure*), consecutius (*quindi, allora, così, per questo motivo, per questa ragione*), contraargumentatius (*invece, al contrario, mentre, contrariamente a, oltretutto*) i justificatius (*dato che, grazie a, dal momento che*).
- Marcadors en funció del text i del registre. Inici: fórmules de salutació (*Distinto, Spettabile, Tutto ok?, Lieto di vederLa!*), presentació (*Posso presentarLe..?*), introducció del tema (*Volevo dirti che...; Vorrei parlarvi di...*), ampliació de marcadors per a introduir un nou tema (*quanto a, per quanto riguarda*).
- Ampliació de formes més freqüents d'estructuradors: inici (*prima di tutto, in primo luogo*), continuació (*in seguito, in secondo luogo*), tancament (*per finire, per concludere, infine, insomma*).
- Recursos de reformulació: explicatius (*cioè, in altre parole, in altri termini*), rectificatius (*diciamo, be', in realtà*), recapitulatius (*allora, ricapitolando*) i exemplificatius (*facciamo, mettiamo*). Recursos de reforç (*in realtà, a dire il vero, sinceramente, francamente*), de concreció (*per/ad esempio, tipo, in particolare, specialmente, concretamente*) i de focalització (*ecco, dico*).
- Puntuació i paràgrafs. Especial atenció a l'ús dels següents signes de puntuació com a marcadors del discurs: punt, punt i coma, dos punts, punts suspensius, interrogació, exclamació, parèntesi, ratlla, guió. Correspondència entre els paràgrafs i les idees del discurs.
- Marques gràfiques de classificació, èmfasi, referències: convencions de distribució i organització del text per a esquemes i índexs; tipus de lletra, subratllat i cometes.
- Entonació i pauses com a marcadors d'unitats discursives i de relacions de sentit: correspondència de l'entonació amb els signes de puntuació; identificació i producció dels patrons entonatius propis dels actes de parla i les estructures discursives del nivell; elements propis de la conversa (en diferents registres i actituds).
- Consolidació i ampliació de marcadors conversacionals i expressions per a: dirigir-se a algú, saludar, respondre a una salutació, començar a parlar, mantindre la paraula, sol·licitar a l'interlocutor que comence a parlar, mantindre l'atenció, cooperar, reaccionar amb diferents intencions i matisos, implicar l'interlocutor, assentir, dissentir amb diferents matisos, opinions, prendre la paraula, iniciar una explicació requerida amb diferents matisos, introduir un exemple, demanar ajuda, agrair, repetir i transmetre, anunciar el final, acomiadar-se i sol·licitar confirmació.

- Ampliació dels diferents valors de *ecco*: presentatiu, de confirmació, conclusiu o de cessió de torn.
- Repàs i ampliació dels recursos per a les reaccions esperades en les situacions i intercanvis usuals (parells adjacents) que expressen diferents matisos: preguntar per una persona al telèfon – respondre, preguntar per l'estat general de les coses – respondre, oferir – acceptar, refusar – insistir, demanar un favor – acceptar, demanar ajuda – prestar-la, demanar un objecte – donar-lo, etc.
- Consolidació de les formes de referència en les diferents situacions d'enunciació (conversa, telèfon, xat, carta, fòrum, xarxes socials, etc.) i en el discurs diferit i relat. Ús en cada cas de pronoms personals (*io, tu* ↔ *lui, lei*), demostratius i expressions de temps i espai (*adesso, in questo momento, oggi, ieri, domani, fra tre ore* ↔ *allora, in quel momento, quel giorno, il giorno prima, il giorno dopo, tre ore dopo; qui, questo, venire* ↔ *lì, quello, andare*).
- Demonstratius en la conversa: configuracions diverses de l'oposició *questo* vs. *quello* segons la situació; demostratius acompanyats de complements per a localitzar el referent; demostratiu *quello* amb valor d'article determinat; demostratius en el text escrit: usos anafòrics dels demostratius; demostratiu amb valor de relatiu.
- Dixi temporal. Adverbis i locucions adverbials d'íctiques de temps: *ultimamente, prossimamente, recentemente, anteriormente, di recente*.
- Transformació de d'íctics i marcadors en funció de les coordenades espaciotemporals en l'estil indirecte: pronoms, demostratius i expressions de temps i espai. Tematització i focalització.
- Introducció al reconeixement de l'ordre no marcat dels elements de l'oració.
- Introducció a la tematització del complement directe: *La matematica, non la capisco*.
- Introducció a recursos per a mantindre el tema. Repeticions, pronoms i adverbis amb valor anafòric: *come già detto prima, ci, ne*.
- Introducció a mecanismes sintàctics relacionats amb l'ordre dels elements: la tematització del CD i del CI i els pronoms àtons (*Giulio, non lo invitate; A lei questa notizia, non gliela raccontare*); la tematització d'entitats o informacions (*Non è che non voglio venire*); mecanismes de rematisació o anteposició del rema (*È da ieri sera che preparo*); tema suspès (*Gli esami, meglio non parlarne*).

3. Lèxic i semàntica

Vocabulari

- Repàs i ampliació amb vocabulari propi del nivell.
- Varietat d'expressions per a complir les funcions que es treballen en situacions formals i informals, tant per a la llengua oral com per a l'escripta.
- Ampliació del vocabulari de les situacions i temes del nivell; variants estàndard (formal i informal) i registres col·loquials o professionals.

- Sintagmes lexicalitzats i seqüències estereotipades d'ús freqüent: *colpo di fulmine*.
- Locucions: verbals (*prendere in giro*), adjectives (*sano e salvo*) i adverbials (*controvolgia*).
- Modismes habituals relacionats amb les situacions i temes del nivell.
- Expressions freqüents d'italià col·loquial relacionades amb les situacions i temes del nivell.
- Reconeixement dels insults més comuns.
- Refranys freqüents relacionats amb les situacions i temes del nivell.
- Consolidació de gentilicis comuns (*veneto, fiorentino*) i introducció de gentilicis menys freqüents (*lucano, partenopeo*).
- Comparacions explícites i implícites estereotipades i freqüents: *essere (come) una volpe*.
- Paraules i expressions llatines més comunes relacionades amb les situacions i temes del nivell: *pro capite, a priori/posteriori, factotum*.
- Ampliació i aprofundiment sobre les estratègies de reconeixement (i ús) del llenguatge dels diccionaris: terminologia i abreviatures.
- Repàs i ampliació de famílies de paraules.
- Neologismes, préstecs i calcs semàntics del nivell.
- Sigles i acrònims del nivell. Derivació de nous substantius: PD → piddino, CL → ciellino.

Significat

- Campos associatius dels temes propis del nivell.
- Paraules del mateix camp semàntic i comprensió dels trets comuns i diferenciadors.
- Paraules de significat obert (*capire, dire, fare, etc.*) i substitució per les corresponents precises en el context (*capire* → *intuire, afferrare, cogliere*; *dire* → *riferire, esporre*; *fare* → *produrre, realizzare*).
- Paraules sinònimes o de significat pròxim relacionades amb les situacions i temes del nivell i antònims. Usos diferenciats segons el registre utilitzat.
- Campos semàntics de les situacions i temes del nivell.
- Polisèmia o paraules amb diferents significats. Desambiguació pel context.
- Ampliació i repàs d'hiperònims i hipònims.
- Ampliació i repàs de falsos amics i interferències lèxiques freqüents amb els idiomes materns o altres segones llengües dels estudiants.
- Ampliació i aprofundiment de vocables que canvien de significat segons la col·locació de l'accent.
- Reconeixement i distinció de lèxic de registre formal i informal/col·loquial.
- Reconeixement de recursos del llenguatge. Metàfores i construccions de sentit figurat freqüents en la llengua; metàfores oracionals: estructures comparatives usuals amb *essere*; expressions amb verbs de canvi.
- Paraules pròximes formalment que solen suposar dificultat: *eruzione vs irruzione, fondare vs fondere, votare vs vuotare*.
- Metonímies d'ús freqüent.

- Repàs i ampliació d'onomatopeies que imiten diferents sons i de noms i verbs dels sons dels animals.
- Repàs i ampliació de *verbi sintagmatici* amb preposicions i adverbis.

Formació de paraules

- Formació de paraules per composició: verbal i nominal.

Derivació de paraules

- Derivació de paraules sense canvi de categoria amb prefixos (*dis-*, *-in*, *-i*, *-im*, *a-*, *-anti*, *pre-*, *post-*, *s-*), sufixos (*-ino* *-ista*, *-ario*, *-aio*, *-iere*, *-zione*, *-izzare*, *-aggio*, *-izzazione*, *-ismo*) i sufix zero (*abbandonare* → *abbandono*).
- Derivació de paraules amb prefixos cultes d'origen grec (*acro-*, *antropo-*, *auto-*, *cosmo-*, *cripto-*, *crom-*, *crono-*, *deca-*, *demo-*, *elio-*, *macro-*, *micro-*, *icona-*, *per a-*, *peri-*, *piro-*, *poli-*) i llatí (*ad-*, *avan-*, *bi-*, *ex*, *extra-*, *inter-*, *intra-*, *multi-*, *post-*, *sub-*, *trans-*, *ultra-*, *vice-*).
- Derivació de paraules amb sufixos cultes d'origen grec (*-crazia*, *-filia*, *-fobia*, *-gamia*, *-geno*, *-ite*, *-logo*, *-manzia*, *-metre*, *-poli*, *-tecnica*) i llatí (*-dotto*, *-fero*, *-fuga*, *-grado*, *-paro*, *-voro*).
- Consolidació i ampliació de formació de paraules per sufixació.
- Derivació amb prefixos: nominal (*-ezza*, *-ia*), adjectival (*-ale*, *-are*) i verbal (*-are*, *-izzare*, *-ificare*). Derivació verbal per parasíntesi: *in* + *tossico* + *are* → *intossicare*.
- Despectius: *-accio*, *-astro*.
- Consolidació dels diminutius (*-ino*, *-ello*, *-etto*, *-ett-ino*, *-ell-ino*) i augmentatius (*-one*). Apreciatiu *-uccio* i ús d'apreciatius irònics amb valor de modèstia. Intensius (*arci-*, *extra-*, *mega-*, *ipo-*, *sub*, *-stra-*; *iper-*; *sotto-*) i lexicalització d'algunes paraules formades amb aquesta mena de sufixos.

4. Fonologia i ortografia

Pronunciació

- Fonemes vocàlics. Insistència en: els fonemes que presenten major dificultat (/ɔz/, /ts/, /dʒ/, /tʃ/, /j/, /ʎ/, /ɲ/, /s/, /z/); la distinció i articulació dels fonemes vocàlics oberts i tancats; la pronunciació de les vocals en diftongs ascendents o descendents, triftongs i hiats.
- Fonemes consonàntics. Insistència en la distinció de les diferents oposicions en relació amb el punt d'articulació (/l/ (/ʎ/), la vibració de les cordes vocals (/s/ - /z/, /f/ - /v/) i la manera d'articulació (/ʎ/ - /ɲ/; /b/ - /d/). Consonants dobles: insistència en la pronunciació (/k/ - /kk/).
- Reconeixement i pronunciació de semiconsonants /j/ i /w/ i semivocals /i/ i /o/ (yatch /jɔt/, whisky /'wiski/).
- *Raddoppiamento morfosintattico*: intensificació sintàctica després de monosíl·labs, de polisíl·labs aguts i d'algunes paraules greus (*come*, *dove*, *qualche*, *sopra*, *ogni*), després dels

monosíl·labs que porten accent gràfic (*è, già, dà, né, può*); després d'alguns monosíl·labs no accentuats (*e, fa, fra, ha, ho, ma, etc.*).

- Reconeixement de la relaxació articulatòria en llenguatge familiar i col·loquial.
- Repàs i ampliació de l'elisió. Ús escrit i parlat. Casos de lliure elecció: *M'ha detto; Se n'è andato*.
- Repàs i ampliació de l'apòcope. Ús escrit i parlat. Apòcope sil·làbica i vocàlica. Ús facultatiu.
- Repàs de la divisió en síl·labes. Grups consonàntics inseparables: dígrafs i trígrafs, diftongs.
- Reconeixement i pronunciació de síl·labes tòniques amb i sense accent gràfic.
- Ampliació i repàs d'unitats lèxiques homòfones/coincidentes en la pronunciació: *adetto vs ha detto*.
- Pronunciació de les paraules estrangeres pròpies del nivell.
- Entonació: identificació i producció dels patrons característics de l'entonació enunciativa (afirmativa i negativa), distingint tipus d'asseveració (ordinària, categòrica, amb insinuació, amb incertesa) i de l'entonació interrogativa general. Entonació per a les funcions comunicatives pròpies del nivell. Modulacions pròpies de funcions comunicatives específiques: alegria, amenaça, fúria, humor, ironia, sorpresa, tristesa.
- Correspondència entre la distribució de pauses i l'estructura sintàctica i informativa.
- Grups fònics: accents vs atonicitat i entonació. Ritme i pauses.
- Categories gramaticals tòniques (verbs, substantius, adjectius, pronoms tònicos) i àtones (articles, preposicions, conjuncions). Agrupacions que normalment no admeten pauses: article + nomene, nom + adjectiu, adjectiu + nom, verb + adverbi, verb + pronom àton, adverbi + adjectiu, adverbi + adverbi, formes verbals compostes + perífrasis verbals, preposició + terme regit per aquesta.
- Correspondència entre les unitats melòdiques i la puntuació: entonació corresponent als dos punts, el punt i coma, els punts suspensius i el parèntesi.

Ortografia

- Ampliació de la correspondència entre fonemes i lletres amb especial atenció als dígrafs i trígrafs. Casos en els quals el grup *gli-* no és trígraf: *glicerina, glicine*. Casos d'*i* aparentment innecessària: consolidació de la 1a persona plural d'indicatiu i subjuntiu (*segniamo*), la 2a persona plural del subjuntiu (*segniate*); i en algunes paraules: *specie, effigie, superficie* i paraules que acaben amb *-ciente*.
- Divisió de paraules a final de línia: grups vocàlics i consonàntics separables i inseparables; separació de paraules amb prefixos i sufixos.
- Ús de les majúscules inicials en noms d'individus, realitats úniques, llocs geogràfics, noms d'entitats, obres artístiques, literàries, musicals. Majúscula de respecte: *RingraziandoLa, Le porgo distinti saluti*.
- Consolidació dels usos principals d'altres signes de puntuació: punts suspensius, interrogació, exclamació, parèntesi, guió, ratlla, cometes, apòstrof.

- Usos discursius dels diferents tipus de lletres: normal, cursiva, negreta, subratllat.
- Expressió de xifres i números: casos d'escriptura de les quantitats en xifres, i casos d'escriptura en lletres.
- Abreviatures, sigles i símbols del nivell: CGIL, ACI, PD, CNR.

3. Distribució temporal de les unitats didàctiques

CURS	MANUAL	1r Cuadrimestre	2n Cuadrimestre
1A2	Dieci A1	Lliçons 0-5	Lliçons 6-10
2A2	Dieci A2	Lliçons 0-5	Lliçons 6-10
B1	Al dente 3	Unitats 0-4	Unitats 5-9
1B2	Nuovo Espresso 4	Unitats 0-4	Unitats 5-10
2B2	Dieci B2	Unitats 1-5	Unitats 6-10
C1	Nuovissimo Progetto 3 - C1 + Quaderno degli esercizi	Unitats 1-12	Unitats 13-25

4. Metodologia. Orientacions didàctiques

a) Metodologia general i específica de l'idioma

Enfocaments metodològics generals

Per a l'ensenyament de l'italià en les aules de l'Escola Oficial d'Idiomes de Sagunt, se seguiran les orientacions metodològiques expressades en el Decret pel qual s'estableix l'Ordenació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial en la Comunitat Valenciana, que s'exposen a continuació.

Docència i aprenentatge

Els objectius establerts en aquesta programació curs per curs tenen com a objectiu final l'ús efectiu i significatiu de la llengua i, consegüentment, el desenvolupament del procés d'ensenyament i aprenentatge estarà centrat en la persona, considerada com a usuària de la llengua objecte d'estudi. El procés d'ensenyament i aprenentatge partirà dels interessos i necessitats de l'alumnat, es durà a terme a través de tasques comunicatives en què aquest prendrà un paper actiu, i es propiciarà la reflexió sobre les seues produccions, fomentant així l'autoavaluació, l'aprenentatge autònom i, en definitiva, l'assumpció de la seua responsabilitat en el propi procés d'adquisició d'un idioma. Aquest paper actiu s'integrarà en el context de situacions comunicatives reals de la vida quotidiana i, en conseqüència, els textos, mitjans i materials utilitzats seran tan propers com siga possible a aquells als quals

l'alumnat pugui accedir en una experiència directa i real amb l'idioma que està aprenent. Les activitats desenvolupades, els temes tractats i la mateixa organització de les classes afavoriran en tot moment la comunicació entre les persones del grup.

Llengua vehicular

Per tal de facilitar des d'un primer moment el major temps d'exposició directa a l'italià i estimular la resposta natural en la llengua objecte d'estudi, aquesta serà la llengua vehicular en l'aula, encara que hi ha la possibilitat recórrer de manera puntual a la llengua materna de l'alumnat només quan es considere necessari perquè es bloqueja la comunicació en la llengua meta.

Competències

Tenint en compte que la meta és el desenvolupament i adquisició d'una competència comunicativa per part de l'alumnat que li permeti produir i comprendre textos adequats a les diverses situacions socials possibles de comunicació, aquests desenvoluparan al mateix temps les diferents competències que s'inscriuen en la competència comunicativa:

- Competència lingüística, centrada en el coneixement i l'habilitat d'utilitzar els diferents elements del codi lingüístic (gramàtica, lèxic, pronúncia, ortografia, etc.) per tal de comprendre i expressar-se, i considerada com a un mitjà per a la comunicació i no com una meta en si mateixa.
- Competència sociolingüística, promotora del coneixement d'aspectes com ara les convencions de la llengua, el registre, les varietats d'accent i les referències culturals en general. Aquest últim aspecte complementa els anteriors, ja que, encara que es pugui considerar que l'alumnat adult posseeix ja un coneixement general del món, el desenvolupament de les habilitats socioculturals requereix d'un coneixement específic de la cultura associada a l'idioma objecte d'estudi que les/els estudiants poden no tindre i que cal que adquirisquen de manera integrada amb els diferents tipus de competències comunicatives.
- Competència pragmàtica, referida a la capacitat d'adequar-se a la situació comunicativa i encaminada a relacionar els continguts lingüístics, el context i les usuàries, capacitant l'alumnat per a aprendre a cooperar efectivament en la comunicació, a reaccionar de manera natural i a controlar el seu discurs, per a la qual cosa es tindrà en compte la natura del tema, les interlocutores i les seues intencions comunicatives i el context en què té lloc la situació comunicativa en qüestió.
- Competència estratègica, referida a la capacitat d'emprar diversos recursos, verbals i no verbals, per tal de millorar la comunicació. Amb aquesta finalitat, el professorat propiciarà un entrenament estratègic en l'aula que es base en el caràcter de l'alumnat (creences, actituds, necessitats, interessos, etc.), que s'integre en el procés d'aprenentatge (activitats, tasques, etc.), i que afavorisca per part de l'alumnat l'aplicació d'aquests recursos a altres situacions i contextos comunicatius.

L'alumnat desenvoluparà i adquirirà aquestes competències en el context de situacions comunicatives que requerisquen un ús essencialment pràctic. Amb aquesta finalitat, l'aprenentatge es basarà en tasques en què els continguts puntuals seran un mitjà per aconseguir una fi: l'adquisició de l'habilitat necessària per tal d'utilitzar-los de manera eficient en una situació real de comunicació. Per tant, partint del text com la menor unitat significativa amb autonomia comunicativa, el procés d'ensenyament-aprenentatge haurà d'anar associat a textos (tant de caràcter oral com escrit) i tasques, integrant així totes les competències i destreses comunicatives.

Les tasques mencionades podran ser d'interacció, d'expressió, de comprensió o de mediació, i es dissenyaran en funció dels objectius específics que es pretenga aconseguir.

Conseqüentment, seran aquests objectius els que determinen el moment precís del seu desenvolupament i el seu encaix en el conjunt de la programació didàctica, i també les característiques concretes de les tasques, com per exemple els materials utilitzats, els continguts de diferent tipus i les activitats concretes a desenvolupar, els patrons d'interacció entre les persones del grup, l'organització de l'aula i la distribució temporal de les diferents fases. Així mateix, el professorat haurà d'orientar l'alumnat sobre com han de complementar el treball fet a l'aula amb la pràctica individual i autònoma que afavorisca una millor assimilació i consolidació dels continguts en qüestió.

Metodologia en l'aula

En el procés d'ensenyament-aprenentatge, els diferents objectius i continguts presentats en els diferents apartats d'aquesta programació s'integraran de forma coherent i significativa, conforme a una finalitat comunicativa explícita, en unitats programades a aquest efecte ateses les necessitats de l'alumnat. Així, segons les necessitats i interessos de l'alumnat, el professorat farà ús de l'enfocament metodològic més efectiu per a l'adequat assoliment dels objectius previstos en el currículum. En aquest sentit, d'entre els diversos enfocaments metodològics que poden aplicar-se en aquest procés d'ensenyament-aprenentatge, l'enfocament per tasques facilita la negociació amb els alumnes d'aquelles situacions d'ús de la llengua que resulten vàlides en la seua experiència personal i que, mitjançant una pràctica simulada en l'àmbit acadèmic, els permeten adquirir les competències comunicatives precises per a l'execució de la tasca d'una forma efectiva i traslladar posteriorment aquestes a situacions reals d'ús de la llengua.

Una tasca comunicativa portada a l'aula és una activitat o un conjunt d'activitats degudament organitzades, estructurades pedagògicament i enllaçades entre si amb la intenció d'aconseguir una fi determinada valent-nos de la llengua meta per a la seua realització. Les tasques que es desenvolupen a l'aula han de ser seleccionades de tal manera que propicien el compliment satisfactori dels objectius definits en aquest currículum i han d'ajustar-se als següents criteris:

- Presentar-se com una simulació d'una tasca real, encara que vinculada en tot moment als objectius del currículum.
- Ser, en relació amb l'alumnat, significatius, motivadors i pròxims a la seua realitat, amb la finalitat que s'activen tots els processos necessaris perquè es done una vertadera comunicació.
- Implicar el treball cooperatiu.
- Implicar l'ús de la llengua per a la seua realització.
- Incloure el desenvolupament de totes les destreses de forma integrada.
- Tindre en compte el grau de dificultat amb la finalitat que puga ser realitzada per totes les persones conforme a les seues possibilitats.
- Tindre en compte la seua seqüenciació.
- Permetre que l'alumnat, mitjançant l'autoavaluació, puguin valorar els objectius, procediments i components de la tasca, així com el grau d'efectivitat en el seu compliment.
- Permetre que l'alumnat siga conscients del que ha après, fomentant la seua autonomia en l'aprenentatge i estimulant l'ús d'estratègies de comunicació i d'aprenentatge.

Tractament de l'error

Donat el marcat èmfasi posat sobre la producció comunicativa, en el procés d'ensenyament es valorarà l'ús efectiu de la llengua per damunt de la mera correcció formal, fomentant la confiança de l'alumne en si mateix i en els seus recursos a l'hora de comunicar-se.

Els errors seran tractats com una fase del propi procés d'aprenentatge, sent necessàriament considerats com faltes comeses en benefici de la comunicació, i no com un símptoma de fracàs que ha de ser penalitzat o corregit de manera sistemàtica, excepte quan interferisquen clarament en la comunicació o la impossibiliten. Per contra, aquestes faltes seran una valuosa font d'informació per a docents sobre dificultats concretes que l'alumnat experimenta i propiciaran la reformulació de les tasques d'aprenentatge per a assegurar un assoliment adequat dels objectius previstos.

La por de cometre errors, sobretot en la producció oral, frena en molts casos la participació lliure d'un ampli sector de l'alumnat que s'inhibeix d'intervindre en una situació comunicativa en la qual podria posar en pràctica el que està aprenent per a una posterior situació de comunicació real; per això, es fomentaran les actituds de reforç que valoren en aquest nivell l'actuació eficaç per damunt de la correcció formal. Així mateix, l'anàlisi i, en el seu cas, la correcció en el moment adequat dels errors comesos per ell mateix o pels seus companys, li proporciona als alumnes una informació que els permetrà comprendre millor per què s'han produït i com poden ser corregits en successives ocasions. El fet d'exercir un paper actiu en el procés d'aprenentatge afavoreix també una major implicació i un augment de la seua seguretat i motivació, incrementant la seua participació activa i el seu rendiment en les activitats de classe.

Materials didàctics

El marc metodològic d'aquesta programació destaca la importància d'usar els denominats "documents autèntics" (materials creats per nadius per a nadius), per a la realització d'activitats o tasques que emulen els usos reals de la llengua. Així, el paper fonamental dels materials serà el d'estimular l'ús del llenguatge comunicatiu, per al qual, en el procés d'ensenyament, hauran d'incorporar-se materials autèntics o reals en la mesura que siga possible, garantint un major acostament de la pràctica a la realitat i dotant així de significació a la tasca.

L'ús de materials creats amb finalitats didàctics, i en particular els llibres de text, seran utilitzats com a instruments útils per a l'aprenentatge, però no com a programes de formació i, en tots els casos, s'explotaran adaptant-se al perfil i característiques del grup concret i a les programacions didàctiques i d'aula que es desenvolupen a partir del currículum.

A més de tot el material anteriorment esmentat, i tenint present que la fi última d'aquests ensenyaments és l'adquisició d'una competència comunicativa en un llengua viva, es fa necessària la integració d'un ús sistemàtic i efectiu d'aquelles tecnologies de la comunicació que en l'actualitat són ja imprescindibles en la societat en què vivim. Per això, tractant-se d'ensenyaments pràctics, la integració d'aquestes tecnologies permetrà no sols la seua utilització passiva com a suport a l'ensenyament, sinó també el seu ús productiu en l'aprenentatge, generant un entorn de pràctica permanent.

L'ús de les tecnologies de comunicació que a cada moment resulten més actuals i pròximes a la vida quotidiana de l'alumnat, dins i fora de l'aula, haurà de valorar-se per la seua contribució a l'assoliment d'una de les competències bàsiques previstes en el sistema educatiu i, especialment, en permetre que els ensenyaments d'idiomes resulten més rendibles i significatives per a l'alumnat. Així, s'aspirarà a fer un ús pràctic i habitual d'aquestes, sense desconsiderar en cap cas la valuosa aportació que, en aquest sentit, pot realitzar l'aprenent d'aquests ensenyaments en tant que, com a agent social i usuari d'aquestes tecnologies, pot assistir en el finançament d'aquestes en l'àmbit acadèmic.

b) Activitats i estratègies d'ensenyament i aprenentatge

El marc metodològic formulat per a aquesta programació implica una reorientació de la funció de la docència i de l'alumnat en tot el procés d'ensenyament-aprenentatge, dins i fora de l'aula, amb un docent concebut com a mediador, que guia, assisteix i dirigeix a l'alumne en el seu aprenentatge, i amb un alumnat concebut com a protagonista d'un procés en el

qual ha d'assumir una responsabilitat activa, participant en la presa de decisions respecte al seu aprenentatge.

El paper del docent deu necessàriament respondre a un perfil diferent del tradicional: ja no és el centre del procés d'ensenyament-aprenentatge, qui dirigeix, decideix i controla tota l'activitat acadèmica, sinó que es converteix en un mediador en el procés d'aprenentatge, presentant els recursos, facilitant l'aprenentatge i el desenvolupament de la capacitat comunicativa de l'alumnat i, en última instància, avaluant el progrés d'aquest i el grau de compliment dels objectius previstos. Ha d'estar preparat, per consegüent, per a proporcionar a l'alumnat les eines necessàries que li permeten desenvolupar les seues estratègies i habilitats comunicatives en les diferents destreses, orientant-lo i fomentant la seua autonomia, així com les actituds positives que afavorisquen el seu aprenentatge.

Les diferents visions del paper docent poden sintetitzar-se en els següents aspectes:

- Gestionar l'aula i generar les condicions adequades per a l'aprenentatge, planificant els procediments i assegurant que l'alumnat conega en tot moment els objectius, així com la previsió general de les tasques que es desenvoluparan a l'aula.
- Monitorar el procés d'aprenentatge i dirigir a l'alumnat perquè faça les tasques i activitats proposades de la forma més eficaç, establint les metes adequades, fomentant la seua autonomia acadèmica i afavorint el desenvolupament d'estratègies.
- Transmetre continguts d'una forma comprensible que permeta la seua incorporació als recursos actius de l'alumnat, facilitant un aprenentatge significatiu i pràctic.
- Avaluar tant el progrés realitzat per l'alumnat com la seua pròpia actuació docent, així com propiciar una reflexió permanent sobre el procés d'ensenyament-aprenentatge, afavorint una actitud autoavaluadora.

L'alumne que aprén un idioma ha de ser conscient del paper central que ocupa en el seu aprenentatge i prendre una part activa, assumint la seua responsabilitat en aquest. Tots els elements del procés d'ensenyament-aprenentatge (des dels objectius fins a les tasques i activitats) han de resultar significatius i respondre a les necessitats i interessos d'un alumne considerat com a usuari d'una llengua, que haurà d'adoptar un paper actiu en l'execució de les diferents activitats i tasques mitjançant les quals s'estructure l'ensenyament.

Així, aquest alumnat haurà de contribuir en la planificació i en el desenvolupament del seu programa d'aprenentatge, assumint la responsabilitat que li correspon en la seua actuació a l'aula i avaluant el seu propi rendiment.

Partint del principi pel qual un procediment d'aprenentatge no sempre és vàlid per a tots els individus, amb l'ajuda del professorat aquest alumne haurà d'aprendre a reflexionar sobre el

seu propi procés d'aprenentatge, valorant l'eficàcia que si escau posseïsquen les diferents estratègies de comunicació i aprenentatge, i desenvolupant tant la seua capacitat per a obtindre el màxim benefici dels recursos adquirits com la seua capacitat d'aprendre a aprendre de manera autònoma.

Aquest concepte de l'aprenent conscient pot concretar-se en diverses línies d'actuació que l'alumnat intentarà adoptar amb l'ajuda del professorat:

- Acceptació de la pròpia responsabilitat en el procés d'aprenentatge.
- Adopció d'un paper actiu en el procés d'aprenentatge, participant plenament en el desenvolupament de les tasques i activitats proposades.
- Assumpció d'un paper autònom en l'aprenentatge, formulant les seues necessitats individuals i buscant la resposta més vàlida per a elles, entenent l'educació com un procés permanent.
- Reflexió sobre la llengua a fi de comprendre-la i utilitzar-la de manera apropiada tant en els seus aspectes formals com en els socials o culturals.
- Adopció d'una actitud d'autoavaluació, que valore el procés d'aprenentatge en tots els seus aspectes, tant el seu progrés individual com els mitjans i recursos emprats.

Una actitud positiva i una bona predisposició són bàsics en qualsevol procés d'aprenentatge. Des del nostre departament treballem per a crear el clima relaxat i agradable necessari en classe perquè això siga així. Tenim la sort que el nivell de motivació del nostre alumnat normalment és alt, però s'intenta proposar activitats que siguen estimulants i promoguen la curiositat: activitats lúdiques en classe, activitats de grup que faciliten la socialització entre totes les persones (sobretot les més tímides i callades), activitats extraescolars (tallers, excursions, sopars de grup, eixides a espectacles relacionats amb la cultura meta, xerrades, viatges, etc.).

Treballar una perspectiva intercultural en classe ajuda també a veure la diferència i valorar-la de manera positiva, evitant prejudicis i estereotips.

Les actituds no seran avaluables, però al llarg del curs s'estimularan les següents pràctiques:

a) Valorar la comunicació interpersonal

- Mostrar una actitud positiva i participativa davant de la comunicació.
- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació i cooperació amb altres persones dins i fora de l'aula.
- Valorar el contingut i la forma en la comunicació.

b) Respectar la pluralitat lingüística i cultural i valorar la identitat cultural pròpia

- Mostrar curiositat i respecte cap a altres cultures, valorant la diversitat ètnica, religiosa, etc.
- Superar els prejudicis i estereotips cap a altres cultures.
- Interessar-se per adquirir una visió més àmplia i un sentit crític de la pròpia cultura al comparar-la amb altres.

- Valorar l'enriquiment personal que suposa la relació entre persones de distintes cultures.
- c) Valorar l'aprenentatge d'una llengua estrangera
- Valorar una llengua com a instrument de desenvolupament personal, professional i educatiu i com a mitjà d'expressió artística i cultural.
 - Valorar la importància de l'autonomia en el propi aprenentatge, responsabilitzant-se d'este.
 - Valorar la utilitat de l'aprenentatge d'una llengua com a base per a altres aprenentatges, l'adquisició d'altres llengües i el desenvolupament intel·lectual.
 - Valorar la competència plurilingüe -enfront de l'aprenentatge llengües com a elements aïllats- com a instrument de desenvolupament intel·lectual i cultural.
- d) Desenvolupar actituds que afavorixen l'èxit de l'aprenentatge
- Desenvolupar creativitat, capacitat d'anàlisi i iniciativa.
 - Desenvolupar autoestima i confiança realista en les pròpies capacitats.
 - Apreciar la importància de la motivació en l'aprenentatge d'una llengua, definint els propis objectius d'aprenentatge.
 - Tractar de reduir els impediments psicològics (estrés, por al ridícul, timidesa, etc.) que obstaculitzen la comunicació.
 - Minimitzar l'ansietat o negativitat davant d'una comprensió parcial o vaga en una situació comunicativa.
 - Valorar la importància de "sobreviure" comunicativament, utilitzant tots els mitjans (lingüístics i no-lingüístics) a l'abast del parlant.
 - Valorar la importància de l'ús de la llengua objecte d'estudi en l'aula.
 - Desenvolupar una actitud positiva cap a les tasques realitzades dins i fora de l'aula, així com puntualitat, constància i mètode en el treball.

Autoavaluació de l'alumnat

Dins les activitats desenvolupades a l'aula es fomentarà la capacitat de l'alumnat d'avaluar el propi procés d'aprenentatge, pensant en la figura de l'aprenent conscient, segons les línies abans esmentades.

Des del punt de vista de l'avaluació, es fomentarà l'anàlisi de les pròpies capacitats durant el procés, s'estimularan les estratègies dirigides a l'autoavaluació, i s'afavorirà l'anàlisi dels objectius assolits al final de cada unitat desenvolupada en classe, així com dels objectius personals de cadascú.

L'alumnat haurà de conèixer què és el que s'avalua (objectius), com s'avalua, quins són els criteris d'avaluació i com es posen en pràctica. Alguns mitjans que poden ajudar en aquesta tasca són: diaris de classe, exercicis amb claus de correcció per a aspectes formals, anàlisi d'errors, portfoli, guies de valoració de les pròpies produccions, tests d'autoavaluació de diferents àmbits (gramatical, lexical, d'estratègies, de capacitats, etc.), així com qualsevol altre

material proposat en els diferents manuals. En aquest sentit, es fomentarà el treball al voltant del projecte e-Pel, ja que l'escola en forma part des de fa diversos cursos.

5. Avaluació

a) Criteris d'avaluació dels cursos curriculars i de les proves de certificació

L'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a les escoles oficials d'idiomes té per objecte determinar el progrés realitzat per l'alumnat, així com el domini en l'idioma corresponent de manera que permeti adoptar estratègies oportunes per a la consecució dels objectius acadèmics proposats.

Com a primer pas, es realitzarà una avaluació de diagnòstic de l'alumnat que ajude a programar les necessitats concretes del grup i a adaptar la manera de treballar, per a impulsar el desenvolupament de la competència lingüística. A partir d'aquesta primera avaluació, i durant tot el curs, l'avaluació serà contínua, estarà integrada en el treball de classe i es referirà als objectius i continguts inclosos en les diferents unitats didàctiques de les quals està composta la programació.

Per tant, per a avaluar el procés d'aprenentatge dels alumnes es practicarà una avaluació al llarg del curs de caràcter formatiu -avaluació de progrés-, integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge, capaç de valorar el progrés i les dificultats i de buscar les solucions en temps real. Aquesta avaluació implicarà la recollida sistemàtica de dades tant qualitatives com quantitatives de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i motivació), amb la periodicitat que el departament didàctic establisca, i que es tindran en compte en l'avaluació final. A més de valorar el grau de desenvolupament de la competència comunicativa, l'avaluació de progrés pot seguir més de prop la interiorització dels recursos formals, l'acostament a la societat i cultura de l'idioma, la motivació, el desenvolupament d'estratègies i fins i tot la preparació i participació activa en classe. Les maneres de realitzar aquesta avaluació estan en estreta relació amb les mateixes activitats d'aprenentatge: practiques funcionals i formals, individuals, en parella i en grup; cerca d'informació en textos orals i escrits; presentacions orals i escrites; discussions; cartes; enregistraments dels alumnes; diferents tipus de controls o proves puntuals...

Cal distingir dins de l'avaluació contínua, l'autoavaluació i la coavaluació, totes dues realitzades en conjunt per part de professor i alumne, com a camí cap al desenvolupament de la capacitat d'aprendre a aprendre i la capacitat de ser responsable del seu propi aprenentatge. L'autoavaluació és especialment útil en el mesurament del progrés dels alumnes i, juntament amb el seguiment dut a terme pel professor, una de les millors

mesures perquè l'alumne millori la seua capacitat d'aprendre a aprendre perquè se centra en els processos i perquè augmenta la capacitat de l'alumne per a ser responsable del seu propi aprenentatge. Els criteris d'autoavaluació s'ajusten també als objectius de les unitats didàctiques, als quals s'afegien els objectius personals de l'alumne. Dels resultats de totes dues modalitats d'avaluació -de progrés i autoavaluació- s'extrauran les conclusions i orientacions pertinents sobre les accions i recursos necessaris per a millorar el procés tant d'aprenentatge com d'ensenyament.

En últim lloc, l'avaluació final, d'aprofitament o sumativa, la finalitat de la qual serà comprovar si els alumnes han aconseguit els objectius i competències del curs corresponent i poden, per tant, promocionar al curs següent. Per a la seua consecució, i donada la rellevància de les decisions a les quals poden conduir els resultats d'aquesta avaluació, es realitzarà una prova interna per als primers cursos de cada nivell.

Tests de classificació

Quan el coneixement de l'alumnat d'alguns dels idiomes és superior a un nivell A1 (primer curs), però no hi ha manera d'acreditar-ho, es pot fer una prova de nivell, o test de classificació (segons ordre 34/2022) per a continuar aprenent aquesta llengua en un nivell superior.

Les proves es realitzen a principi de curs, en setembre en convocatòria ordinària, i, moltes vegades es fan altres convocatòries extraordinàries, durant setembre i octubre. Permeten l'accés a qualsevol curs i a qualsevol EOI, sempre que es demostre l'assoliment dels continguts anteriors. Consten d'una part de continguts gramaticals, que determinarà el nivell de la prova d'expressió escrita; la informació recaptada amb la part escrita es completa amb una entrevista oral que determinarà les habilitats i continguts reeixits i el procés d'aprenentatge dels candidats, establint a quin nivell accedeix la persona candidata.

L'alumnat que ja s'ha matriculat en el grup que li correspon segons la certificació al·legada, pot fer un test de classificació al llarg del primer mes des de l'inici de curs, si es considera que pot anar a un nivell superior. La professora del grup ho notificarà a la cap de departament. S'hauran d'abonar les taxes corresponents: l'alumnat ha de descarregar l'imprès de la web de l'escola i dur les taxes pagades a secretaria. La cap del departament recollirà els casos de cada grup i els notificarà a secretaria perquè es modifique la matrícula.

Encara que el resultat de les proves de nivell donarà informació sobre el curs al qual es pot accedir, el resultat no suposa que es tinga aprovat el nivell anterior. El fet de presentar-se a una prova de nivell no garanteix plaça en cap EOI. La matrícula estarà subjecta al nombre de places vacants.

Criteris de correcció

L'avaluació se centra en dos aspectes fonamentals:

- Avaluació d'activitats comunicatives: s'avalua la capacitat comunicativa, tenint en compte aspectes lingüístics i extralingüístics (com per exemple la pragmàtica, la gestualitat, l'adequació al discurs, etc.

- Avaluació del domini de la llengua: es fa una valoració de domini dels continguts lèxics i gramaticals, i es fa una anàlisi del tipus d'errors comesos, per tal de proposar accions per a la seua correcció.

S'aplicaran, doncs, diferents tipus d'avaluació en funció d'allò que es vullga avaluar. També s'aplicarà el tipus de prova més adient segons el nostre objectiu, com veurem més avant, en els instruments i tipus d'avaluació.

A més de l'avaluació per part del professorat, des del Departament s'intenta fomentar entre el nostre alumnat pràctiques de co-correcció (entre les companyes del grup) i d'autoavaluació (per part de cada aprenent). Per això es tendeix a facilitar la reflexió sobre diferents aspectes del propi procés d'aprenentatge, com per exemple el tractament de l'error, les estratègies d'aprenentatge, la detecció i reforçament de les pròpies habilitats i capacitats, i el treball cooperatiu.

Per a les PUC s'utilitzen les fitxes d'Avaluació que es distribueixen cada any amb les proves. Tant en les PUC com en les proves d'avaluació contínua i de final de curs es valoren competències lingüístiques (lèxic, gramàtica, o pronunciació, per exemple), i extralingüístics (fluïdesa, adequació, cohesió, etc.).

Avaluació del procés d'ensenyament i aprenentatge

Després de l'administració de cada prova i en diferents moments del curs es pot realitzar un tipus diferent d'anàlisi i valoració del procés d'ensenyament que proporcionarà informació útil al professorat per tal de millorar en el seu treball:

- Anàlisi per part de cada professor o professora dels resultats de les proves orals i escrites realitzades en classe.

- Anàlisi i valoració conjunta dels resultats de les proves parcials en les reunions de departament.

- Anàlisi de l'administració de les PUC amb l'emplenament del Qüestionari per a les diferents comissions d'elaboració, i que també serveix al departament per analitzar, en reunió de departament, el desenvolupament de les proves.

Segons la Resolució de 5 d'agost de 2024, i amb la finalitat de concretar els aspectes generals descrits en el Decret 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del

currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana i actualitzar els nivells i descriptors revisats, es realitzaran dues jornades d'estandardització anuals de caràcter obligatori. Una d'aquestes se celebrarà amb el departament de l'idioma implicat, que podrà ser conjunta amb altres escoles. És recomanable realitzar les jornades amb l'assistència, igualment, de professorat d'altres institucions certificadores de l'idioma. La segona jornada serà interdepartamental. Podrà adreçar-se a tot el centre o a diverses llengües, per tal d'homogeneïtzar els mètodes d'avaluació i correcció de les proves.

b) Criteris de qualificació en els cursos curriculars i en les proves de certificació. Ús de rúbriques com a instrument d'avaluació de les activitats de llengua productives.

En cursos no conduents a prova de certificació

El departament d'italià decideix, seguint les indicacions de l'ordre 34/2022, que el professorat responsable de cada grup recollirà, almenys, dues notes diferents per a cada destresa (producció oral i escrita, comprensió oral i escrita, i mediació oral i escrita), distribuïdes en dates diferents al llarg del curs. Al final de curs (finals de maig) es realitzarà una prova final per a tot l'alumnat, que permetrà també la recuperació de la part o les parts suspeses durant l'avaluació contínua, així com l'avaluació de l'alumnat que no ha pogut seguir l'avaluació contínua. A més, l'alumnat compta amb una prova extraordinària (a finals de juny), per a les persones que no hagen superat la prova final. El resultat de cadascuna de les destreses (comprensió oral i escrita, producció/interacció oral i escrita i mediació lingüística), haurà de ser igual o superior al 50%. La nota global final haurà de ser d'un 60%, com a mínim.

En prova de certificació

En finalitzar l'últim curs dels diferents nivells en els quals resulta necessària la superació de la prova de certificació, l'alumnat podrà realitzar l'esmentada prova. La recollida de les dades d'evolució i seguiment de l'alumnat corresponent a cadascuna de les destreses tindrà caràcter merament informatiu.

En l'avaluació del curs de l'alumnat dels cursos curriculars que condueixen a la prova unificada de certificació dels nivells B1, B2, C1 i C2, per a obtenir la qualificació final d'apte cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50 % i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60 %. En aquest cas, l'alumnat no té dret a prova extraordinària. La superació de l'avaluació del curs dona opció a accedir al primer curs del següent nivell, encara que no dona dret a la certificació.

Tal i com s'especifica en les instruccions d'inici de curs, de 5 d'agost de 2024, "les qualificacions parcials de curs que conformen l'avaluació contínua hauran d'estar disponibles per a la consulta de l'alumnat a través de Webfamília".

Per a obtenir el certificat corresponent a cadascun dels nivells intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes, s'aplicarà el que regula l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial. En aplicació de l'article 14 de l'ordre 34/2022, per a superar la PUC caldrà obtenir una puntuació mínima corresponent al 50 % en cada una de les cinc parts de la prova i una puntuació global del 65 %.

L'obtenció del certificat del nivell A2 requereix la superació de cada una de les cinc activitats de llengua de què consta una prova elaborada pel departament amb un mínim del 50 % i una nota global del 65 %. L'alumnat no apte a la convocatòria ordinària podrà presentar-se en la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats en les quals haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65 %.

6. Mesures d'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives específiques

Segons les instruccions d'inici de curs (resolució de 18 de juliol de 2023), els centres han d'atendre el capítol III de la Llei 23/2018, de 29 de novembre, de la Generalitat, d'igualtat de les persones LGTBI (DOGV 8436, 03.12.2018), el Decret 104/2018, de 27 de juliol, del Consell, pel qual es desenvolupen els principis d'equitat i d'inclusió en el sistema educatiu valencià (DOGV 8356, 07.08.2018), i la Llei 26/2018, de 21 de desembre, de la Generalitat, de drets i garanties de la infància i adolescència (DOGV 8450, 24.12.2018), i la normativa de desplegament corresponent, incloent el Servei Orienta de la Generalitat Valenciana.

Segons es recull al Reglament de Règim Interior del centre, i d'acord amb l'ordre 34/2022, per tal d'atendre convenientment l'alumnat amb necessitats educatives específiques, l'alumnat que necessite qualsevol tipus d'adaptació d'accés al currículum haurà d'acreditar la situació de discapacitat per mitjà de certificats i informes expedits per l'administració competent. Tant l'alumnat matriculat al centre com l'alumnat que accedeix per lliure a les proves de certificació han d'acreditar, en el mateix moment d'efectuar la matrícula, la situació de discapacitat i sol·licitar expressament el tipus d'adaptació que necessita. Amb aquest fi, l'alumne que es troba en aquesta situació ha de presentar al centre un imprés de sol·licitud d'adaptació total o parcial de les proves de certificació. L'alumnat oficial també pot presentar sol·licitud d'adaptació a les classes presencials en el moment de la matrícula. El professor realitzarà a l'aula l'adaptació al currículum que convinga per a aquest tipus d'alumnat.

Aquesta Atenció a la diversitat es detalla al punt 5 del Projecte Educatiu de Centre de l'EOI Sagunt:

PRINCIPIS BÀSICS D'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

La inclusió i la normalització suposen el respecte per la singularitat de cada persona. Cada persona és diferent i l'atenció a la diversitat suposa partir de les necessitats educatives de cada alumne i del seu ritme d'aprenentatge per aconseguir que les seues capacitats es desenvolupen al màxim. Per donar resposta a tots els alumnes es poden prendre diferents mesures i modificacions en la metodologia, en els agrupaments dels alumnes, en el tipus de reforç educatiu per tal de facilitar l'accés de l'alumne al currículum. La comunitat educativa ha d'instrumentar totes les ajudes necessàries per tal de compensar les necessitats educatives de suport específic que presente l'alumnat. Entenem aquesta atenció a l'alumnat com un continu, de forma permanent o temporal, durant la participació dels alumnes en l'EOI

Finalitats del Pla d'Atenció a la Diversitat.

- Ajustar la resposta educativa a les necessitats que presenta l'alumnat.
- Planificar i organitzar els suports i prioritzar els recursos personals (docent i no docent) de què disposa el centre, per tal d'ajustar-los a les necessitats grupals i/o individuals de l'alumnat.
- Propiciar la participació en totes les activitats del centre a tot l'alumnat.
- Acollir i facilitar la incorporació de l'alumnat nouvingut a la dinàmica de l'escola.

MESURES ORDINÀRIES D'ATENCIÓ A LA DIVERSITAT

Són les actuacions que porta a terme tot l'equip docent i no docent per tal d'atendre les necessitats que presente l'alumnat del centre. Entenem que en una escola inclusiva aquestes mesures es duen a terme per part de tot el professorat. Les mesures ordinàries es poden contemplar des de:

- El currículum.
- El professorat
- L'aula.

ALUMNAT DESTINATARI

El professorat atindrà a l'alumnat especificat en la normativa vigent de forma prioritària, malgrat s'atenguen de forma puntual altres alumnes que es poden beneficiar d'aquesta atenció.

L'alumnat amb necessitats educatives específiques que requereix, durant un període concret o durant tot el temps de la seua permanència en el centre, de determinats suports i atencions educatives, pot ser de dos tipus:

- a. Alumnat que requereix de suports específics derivats d'una discapacitat física o psíquica. Aquests alumnes comptaran amb informe de valoració mèdic.
- b. Alumnat amb dificultats específiques d'aprenentatge causades per trastorns de l'aprenentatge, trastorns per dèficit d'atenció amb o sense hiperactivitat i trastorns greus del

llenguatge. Aquest alumneat ha de comptar amb un informe de valoració psicopedagògica que expliciti les necessitats de l'alumnat a l'aula.

Així mateix, existeix un altre tipus d'alumnat que requereix d'una atenció especial, encara que siga de forma provisional. Es tracta de les persones nouvingudes al centre, a les quals cal ajudar i fer un seguiment més específic durant els primers mesos de la seua entrada al centre.

Per tal d'atendre la diversitat del nostre alumnat i fomentar la inclusió, el departament vetllarà perquè se seguisquen, a més de les normatives adés esmentades, les indicacions del Pla director de coeducació, impulsat per la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, que proposa incloure els següents principis coeducatius en les programacions, d'una manera transversal:

- L'eliminació dels prejudicis, estereotips i rols en funció del sexe, construïts segons els patrons socioculturals de conducta assignats a dones i homes, per tal de garantir, tant per a les alumnes com per als alumnes, possibilitats de desenvolupament personal integral.
- La prevenció de la violència contra les dones, mitjançant l'aprenentatge de mètodes no violents per a la resolució de conflictes i de models de convivència basats en la diversitat i en el respecte a la igualtat de drets i oportunitats de dones i homes.
- La integració dels objectius coeducatius assenyalats en els llibres de text i altres materials didàctics que s'utilitzen o es proposen en els projectes d'innovació educativa, que han de fer un ús no sexista del llenguatge i garantir, en les imatges que contenen, una presència equilibrada i no estereotipada de dones i homes.
- La capacitat de l'alumnat perquè l'elecció de les opcions acadèmiques es duga a terme lliure de condicionaments basats en el gènere.
- El respecte a la lliure determinació de gènere, la seua expressió i l'orientació sexual, tant de l'alumnat com dels seus familiars.

7. Foment de la lectura

Segons la Resolució de 4 de novembre de 2021, «el centre educatiu és un espai privilegiat i insubstituïble per a desenvolupar la comprensió lectora i per a fomentar l'hàbit lector». La lectura es fomenta proposant lectures obligatòries adequades a cada nivell, per tal d'enriquir tant els recursos lingüístics de la llengua meta (gramàtica, lèxic, registres, variació lingüística, etc.), com la visió de la cultura objecte d'estudi. A més, es proposen també grups de lectura d'un mateix text per tal de promoure el treball cooperatiu i el suport entre els membres del grup, activitats que ajuden l'alumnat a afrontar aspectes nous de la llengua i la cultura que estan estudiant.

Des del nostre departament treballem per afavorir l'accés de l'alumnat a materials reals en la llengua meta, i es proposen lectures (completes o parcials) dels materials presents a la nostra biblioteca, amb la intenció que tot l'alumnat tinga accés als llibres demanats o recomanats pel professorat de cada grup.

Els fons de la biblioteca es mantenen actualitzats, i s'informa l'alumnat sobre horaris i condicions de préstec dels materials. Actualment es treballa en la classificació dels llibres de lectura segons els nivells de dificultat, per tal d'ajudar als usuaris i usuàries de la biblioteca a triar millor les seues lectures voluntàries, ja que afrontar un text sense haver-ne assolit el nivell pot provocar frustració i desmotivació, tant per la lectura com per l'estudi de la llengua. El nostre alumnat utilitza sovint els recursos de la biblioteca, i comptem, com ve sent habitual els últims anys, amb persones voluntàries per a garantir el préstec de materials durant l'horari de matí.

A més, durant aquest curs, seguirem promovent la iniciativa d'intercanvis de llibres (lliures i gratuïts), proposada per la vicedirecció del centre, *Bookcrossing*, ja que ha donat molt bons resultats durant el curs passat.

En tots els nivells es proposen dos llibres de lectura obligatòria, adequats al nivell. Les lectures per al curs 24/25 són les següents:

1A2A - 1A2B

Dos llibres a triar entre:

Avventure a Roma, Edilingua

Avventure a Firenze, Edilingua

Amore e cappuccino, Alma Edizioni

Come hai detto che ti chiami, Alma Edizioni

Dolomiti, Alma Edizioni

Il ladro di scarpe, Alma Edizioni

Il mistero di Casanova, Alma Edizioni

La Rossa, Alma Edizioni

Le città impossibili, Alma Edizioni

L'ultimo Caravaggio, Alma Edizioni

Mafia, amore e polizia, Alma Edizioni

Modelle, pistole e mozzarelle, Alma Edizioni

Roma 2050 d. C, Alma Edizioni

Una storia italiana, Alma Edizioni

Il drappo scomparso, Casa delle Lingue

Il kimono di Madama Butterfly, Casa delle Lingue

La festa dell'uva, Casa delle Lingue

Nonsolomoda, Casa delle Lingue

1A2C

1ª lectura: Pasta per due, Alma Edizioni

2ª lectura: Triar un llibre entre els següents:

Modelle, pistole e mozzarelle, Alma Edizioni

Il ladro di scarpe, Alma Edizioni

Nuovi casi per la commissaria, Alma Edizioni

L'ultimo Caravaggio, Alma Edizioni

Mafia, amore e polizia, Alma Edizioni

2A2A

Pinocchio, Carlo Collodi

C'era due volte il barone Lamberto, Gianni Rodari

2A2B

Favole al telefono, Gianni Rodari

In altre parole, Jumpa Lahiri

1B1A - 1B1B

1ª lectura: Come ho imparato le lingue, D. Marani

2ª lectura: Triar un llibre entre els següents:

Io non ho paura, Niccolò Ammaniti

Mio fratello rincorre i dinosauri, Giacomo Mazzariol

Due di due, Andrea de Carlo

Nordest, Carlotto/Videtta

Le tartarughe tornano sempre, Enzo G. Napolillo

Il giorno in più, Fabio Volo

Bianca come il latte, Rossa come il sangue, A. d'Avenia

L'Arminuta, Donatella Di Pietrantonio

Novecento, Alessandro Baricco

1B2

1ª lectura: Allegro ma non troppo, C. M. Cipolla

2ª lectura: Triar un llibre entre els següents:

Accabadora, Michela Murgia

Il treno dei bambini, V. Ardore

La solitudine dei numeri primi, D. Giordano

Il primo giorno della felicità, Erri De Luca

A ciascuno il suo, Leonardo Sciascia

Il barone rampante, Italo Calvino

2B2

Es decidirà amb l'alumnat.

1C1

Fontamara, Ignazio Silone

Il deserto dei tartari, Dino Buzzati

8. Utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació

PROFESSORAT

En els últims anys, les noves tecnologies de la informació han entrat a formar part de la nostra pràctica docent quotidiana de moltes formes. A més dels materials que posen a la nostra disposició les editorials, com ara CD, CD-Rom, DVD-Rom o llibres interactius, a les pàgines web de cadascuna d'elles trobem altres materials interessants, tant per a l'explotació didàctica a l'aula, com per al treball complementari a casa. En els dos últims anys s'ha afegit també tot el ventall de recursos amb IA generativa.

La plataforma utilitzada per a comunicar amb l'alumnat, intercanviar materials didàctics i fer proves i tests online és **Aules** (<https://aules.edu.gva.es/especials/>), i per tal de gestionar les faltes d'assistència i les qualificacions del curs, tenim **Itaca/Web Família** (<https://itaca.edu.gva.es>), amb la qual també es poden enviar correus electrònics. La comunicació amb l'alumnat es completa amb el correu proporcionat per Microsoft (<https://outlook.office.com/mail/>). Per tal de garantir la protecció de dades, aquestes són les úniques plataformes autoritzades per a comunicar amb l'alumnat i amb la resta de la comunitat educativa.

El paquet **MSOffice365**, sincronitzat amb Aules i Web Família, a més de proporcionar un correu electrònic corporatiu, ofereix també un calendari que es pot sincronitzar i compartir, i la plataforma Teams, per a fer videoconferències i reunions online, malgrat que el seu ús encara dona algun problema, i esperem que es millore pròximament. El processador de textos (Word) ofereix moltes possibilitats, com per exemple la traducció, la transformació d'àudio a text i viceversa, o l'adaptació de fonts i formats a diferents necessitats específiques. A més, el. També es poden crear Pdf, fulls de càlcul, presentacions i qüestionaris online (amb la generació de núvols de paraules).

Les plataformes digitals per als manuals són: Blinklearning per a Alma Edizioni, Casa delle Lingue i Edilingua (<https://www.blinklearning.com>); i i-d-e-e per Edilingua (<https://i-d-e-e.it/it>).

En classe, aquestes opcions es potencien amb l'ús de pissarres digitals i/o projectors, que faciliten la presentació de materials, com per exemple textos, exercicis, exercicis online, vídeos, imatges, etc. Algunes de les plataformes que ens donen accés a materials en italià són: Alma Edizioni (<https://www.almaedizioni.it/it/almatv/>), Loescher (<https://www.loescher.it/>) i Casa delle lingue (<https://www.cdl-edizioni.com/>), també amb exercicis interactius (<https://www.cdl-edizioni.com/esercizi-interattivi/>).

El professorat també compta amb un banc de recursos online, el Rebost digital, proporcionat per la Conselleria d'Educació: <https://rebotdigital.gva.es/category/fpiere/tic-fpiere/>

Per a la creació de continguts online comptem amb <https://h5p.org/>, compatible amb la plataforma de compartició de materials Aules (<https://aules.edu.gva.es/especials>). A més, s'utilitzen altres recursos com ara:

- Traductor-corrector: <https://salt.gva.es/va/>
- Creador de podcasts: <https://www.spreaker.com/>
- Creador de còmics online: <https://www.pixton.com/student-comic-builder>
- Creador de vídeos i presentacions online: <https://www.powtoon.com/>
- Creador de diferents materials audiovisuals: <https://www.canva.com/>

Altres recursos online:

- Plataformes com Youtube (<https://www.youtube.com/>) o Vimeo (<https://vimeo.com/>) ofereixen, per exemple, l'accés a canals temàtics, o ferramentes com ara els subtítols o la variació de velocitat d'emissió, permetent adaptar-se a les necessitats de cada aprenent.
- Pàgines amb materials audiovisuals d'italià didactitzats, per exemple Learnamo (<https://learnamo.com/>), Parliamo italiano (<http://parliamoitaliano.altervista.org/audiovideo-livello-base-a1a2/>), o Fun and Easy Italian (<https://www.funandeasyitalian.com/>).
- Webs multirecursos, com ara Bab.la (<https://es.bab.la>), on es poden trobar frases útils per a la redacció de textos, sobretot per als nivells més alts, diccionaris online, etc.
- Plataformes d'escolta d'audiollibres (Loescher, <https://italiano.loescher.it/news/testi-da-ascoltare-1571>; Ad alta voce, <https://www.raiplaysound.it/programmi/adaltavoce>), i de podcasts online (ivoox, <https://it.ivoox.com/es/>).
- Propostes de jocs online, com per exemple La settimana enigmistica (<https://www.lasettimanaenigmistica.com/>), WordWall (<https://wordwall.net/it>) o Learning Apps (<https://learningapps.org/>).
- Reflexió sobre l'ús i bon aprofitament de ferramentes online per a la traducció: Reverso (<https://www.reverso.net/traducci%C3%B3n-texto>) i d'altres.

- Accés a jocs creatius en italià per al desenvolupament del pensament lateral: <https://www.giochicreativi.com/p/indovinelli-pensiero-laterale.html>.
- Accés a e-book: Libri gratis, <https://www.librigratis.net/>.
- Plataformes online per als jocs d'aula: Taboo (https://playtaboogame.com/ads.aspx?lang=60&team1=0&team2=0&next_turn=1&first=yes), Pili App (<https://www.piliapp.com/>), Flippity (<https://flippity.net>).
- Compartir enllaços i fitxers multimèdia en un sol enllaç: <https://linktr.ee/>, <https://padlet.com/>.

En classe s'intenta fomentar la reflexió sobre els drets d'autor i l'accés a recursos online sense copyright per a la producció de Podcasts, com ara de música (Audio Trimmer, <https://audiotrimmer.com/it/royalty-free-music/>), d'imatges (Pexels, <https://www.pexels.com/es-es/>; bancs d'imatges, <https://www.creativosonline.org/ca/17-bancs-imatges-sense-drets-autor.html>); i de diferents recursos: música, efectes sonors, imatges, GIF, etc.: Pixabay (<https://pixabay.com.it/>), i Motion Array (<https://motionarray.com/>).

Amb l'arribada de l'**IA generativa**, trobem altres ferramentes que poden enriquir les nostres classes:

- x Creació de textos, imatges i vídeos, amb una reflexió sobre l'ús d'aquestes ferramentes en l'aprenentatge d'idiomes: Chat GPT (<https://chat-gpt.org>), OpenAI ChatGPT (<https://openai.com/chatgpt/>), Perplexity (<https://www.perplexity.ai/>).
- x Generador de gravacions a partir de textos escrits: <https://www.naturalreaders.com/>, <https://murf.ai/>.
- x Transcripció de textos en audio amb anàlisi i traducció de cada paraula: <https://www.lingq.com/it/>.
- x Generació de subtítols i edició de vídeos: <https://www.veed.io/>, <https://lovo.ai/>. La primera fa també la traducció del text, a més del subtitulat.
- x Elaboració de mapes conceptuals, resums, fitxes d'estudi i preguntes sobre textos: <https://app.algoreducation.com/login>, <https://coggle.it/>.

El professorat del departament està sempre atent a les novetats que apareixen en l'àmbit de l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües, però també a actualitzar les acreditacions en competència digital docent, encara que la informació sobre les habilitats certificades i per certificar no és encara massa clara.

ALUMNAT

Per una banda, es difon l'ús de les **plataformes utilitzades per les EOI**, i es proporciona l'assistència necessària en cas hi haja qualsevol problema d'accés:

- ➔ Web família (<https://familia.edu.gva.es>): perquè l'alumnat pugua consultar notes i faltes del curs, i per a comunicar amb el professorat.
- ➔ Aules (<https://aules.edu.gva.es/especials>): per a comunicar amb l'alumnat i per a compartir documents de reforç en Pdf, enllaços d'interés, materials multimèdia didàctics i lúdics, etc.
- ➔ Paquet MSOffice365, sincronitzat amb Aules i Web Família, que proporciona a l'alumnat un correu amb espai d'emmagatzematge i altres funcionalitats de processament de textos. Es pot trobar més informació en el següent enllaç: <https://portal.edu.gva.es/eoisagunt/activitats-i-serveis/alumnat/>

Per altra banda, es facilita a l'alumnat l'accés a **materials online per a l'aprenentatge de l'italià**:

Consulta de materials online per treballar diferents àmbits d'aprenentatge:

- gramàtica (<https://aulalingue.scuola.zanichelli.it/benvenuti/2010/04/22/i-verbi-modali/>);
- lèxic (http://www.impariamoitaliano.com/vocabolario_illustrato.htm);
- diccionaris (https://www.grandidizionari.it/dizionario_italiano-spagnolo.aspx?idD=4);
- enciclopèdies (<https://www.treccani.it/enciclopedia/>);
- pronúncia (<https://www.comesipronuncia.it/pronuncia/>);
- pronúncia de paraules en context a través de vídeos de Youtube (<https://youglish.com/italian>);
- conjugadors verbals (<https://www.coniugazione.it/>);
- exercicis de comprensió oral (<http://learnitalianvideos.impariamoitaliano.com/>).

La plataforma Microsoft 365 ofereix al professorat, a través del seu correu corporatiu, una ampla gamma de funcionalitats per a la classe: presentacions en PowerPoint, formularis online, documents en diferents formats (Word, Excel, dibuixos i diagrames, etc.), conferències online a través de Teams, i compartir documents a través del núvol o de Sway. A més, les ferramentes de Word (lector de textos escrits, adaptació de fonts per a diversitats cognitives diferents, traducció, etc.), ajuden a adaptar textos a les necessitats específiques de cadascú.

Per acabar, es fomenta la participació activa a través d'altres ferramentes online per a **fomentar les habilitats en noves tecnologies** entre el nostre alumnat. A l'aula, es fan propostes amb diferents plataformes, i s'ajuda les persones que tenen més dificultat d'accés. Es promou, per exemple:

- ✓ Treball amb els propis smartphones: accés a Aules, Web Família, Kahoot, i d'altres plataformes.

- ✓ Aplicacions per al mòbil: Exercicis amb textos de cançons per a tots els nivells (amb versió online): <https://lingoclip.com/it>; exercicis per a practicar lèxic i gramàtica (amb versió online): <https://duolingo.com/>
- ✓ Compartir fitxers i materials online de manera interactiva amb Padlet (<https://padlet.com/>).
- ✓ Creació de materials gràfics (infogràfiques, cartells, etc.) amb Canva (<https://www.canva.com/>).
- ✓ Creació de núvols de paraules amb Word Art (<https://wordart.com/>).
- ✓ Participació en la creació col·lectiva a través de Mentimeter (<https://www.mentimeter.com>).
- ✓ Utilització de ferramentes online per la gravació d'àudio: Vocaroo (<https://vocaroo.com/>).
- ✓ Creació de jocs online, amb WordWall (<https://wordwall.net/it>).
- ✓ Presentació de ferramentes per a millorar l'experiència de navegació per Internet, com ara:
Cleanfox, <https://www.cleanfox.io/>
Inhibidors de publicitat, <https://adblockplus.org/>
- ✓ Treball amb els ordinadors portàtils que l'escola posa a disposició de l'alumnat amb dos carros, un a cada planta de l'escola.

9. Recursos didàctics

Els materials proposats, per cursos, són els següents:

1A2

Manual: *Dieci A1*, Alma edizioni

Gramàtica (opcional): *Grammatica pratica della lingua italiana. Edizione aggiornata*, Alma edizioni

2A2

Manual: *Dieci A2*, Alma edizioni.

Gramàtica (opcional): *Grammatica pratica della lingua italiana. Edizione aggiornata*, Alma edizioni

B1

Manual: *Al dente 3*, Casa delle lingue

Gramàtica (opcional): *Grammatica pratica della lingua italiana. Edizione aggiornata*, Alma edizioni

1B2

Manual: *Nuovo Espresso 4*, Alma Edizioni

Gramàtica (opcional): *Grammatica avanzata della lingua italiana*, Alma edizioni

2B2

Manual: *Dieci B2*, Alma Edizioni

Gramàtica (opcional): *Grammatica avanzata della lingua italiana*, Alma edizioni

1C1

Libro de texto: *Nuovissimo Progetto Italiano 3 + Quaderno degli esercizi*, Edilingua

En els nivells B2 i C1 l'alumnat podrà proposar lectures extra o alternatives a les ja proposades, i el professorat en valorarà la idoneïtat.

10. Activitats culturals complementàries

Al llarg del curs es proposen diferents activitats amb la intenció de motivar i estimular l'estudi de l'italià entre el nostre alumnat, conscients que l'estudi d'una llengua és un procés complex i llarg, i que passa per moments en què es fa necessària una motivació extra per part del professorat i de l'escola. Les activitats extra-acadèmiques i complementàries són també una bona manera de fomentar la creació d'un bon clima de classe, reforçant les relacions entre professorat i alumnat i entre el mateix alumnat.

Per al curs 2024/25 s'han programat les següents activitats extraescolars:

- Concurs fotos proverbis/frases fetes: es passa la proposta a la resta de departaments per a realitzar l'activitat en tots els idiomes, per al mes d'abril.
- Taller o xerrada sobre nutrició.
- Participació d'alumnat italià d'altres departaments per tal de dinamitzar l'ús de l'italià a les nostres aules, amb trobades i xerrades informals.

- Any Puccini: amb motiu del centenari de la seua mort (29 de novembre de 1924), durant el curs es faran diferents propostes per apropar l'alumnat a la seua producció musical:
 - Exposició d'imatges relacionades amb l'autor, i amb cartells de les seues òperes (amb codis QR a les òperes completes, o bé a fragments i àries representatives), durant el mes de novembre.
 - Xerrada relacionada amb l'autor.
- Xerrada sobre el Carnaval a Itàlia, relacionant diferents modalitats de carnaval amb les diferents regions, i amb la seua gastronomia.

Per a acabar, les professores del departament promouran entre el nostre alumnat la seua participació en les diferents activitats organitzades pel centre, com per exemple l'activitat de benvinguda prevista per novembre, o la festa de nadal.

Montse Bernàcer i Sanjuan

Cap del Departament d'Italià de l'EOI Sagunt

Sagunt, 18 d'octubre de 2024

**Cofinanciado por
la Unión Europea**